СЕРЕДА, 23 ЛЮТОГО 2005 РОКУ. № 34 (3534)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ДОБЛЕСТЬ І ГЕРОЇЗМ НАШОГО НАРОДУ

Дорогі співвітчизники!

Прийміть щирі вітання зі святом, що уособило доблесть і героїзм усіх поколінь нашого народу, оборонців та визволителів рідної землі, — Днем захисника Вітчизни.

Нині це свято осяяне 60-річчям Перемоги над фашизмом, у якій втілено і вагомий, неоціненний внесок синів та дочок України. Вони мужньо воювали на фронті і у ворожому тилу, самовідданою працею наближали торжество миру і добра. Вічна й безмежна вдячність їм — у наших серцях.

Як і сьогоднішній день, весь 2005-й має пройти для нас під знаком Пам'яті і Слави. Свою вірність справі та заповітам героїв Великої Вітчизняної, полеглих і живих, ми покликані підтверджувати активною і свідомою участю в будівництві нової України — заможної, процвітаючої, знаної і шанованої у світі. Керуючись при цьому головним уроком війни і Перемоги, що її увінчала: великі цілі і великі здобутки під силу лише єдиному, згуртованому народові, народові-патріоту.

Бажаю вам, шановні співгромадяни, а насамперед дорогим нашим ветеранам, щастя, здоров'я і бадьорості духу, впевненості в собі і своїй Вітчизні.

Нехай надихає нас у ділах сьогоденних і планах на прийдешнє немеркнуча сила ратного подвигу.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Фото Юрія САФІРА.

У Рівному відкрито пам'ятник видатному українському письменнику Уласу Самчуку.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Кримінальний «врожай»

Чотири кримінальні справи порушено Генеральною прокуратурою України стосовно співробітників Чорноморської регіональної, Придунайської і Білгород-Дністровської митниць. Такий підсумок роботи комісії Генпрокуратури, що тривала з початку лютого в Одеському регіоні. Є підозри в заподіянні збитку державі в розмірі сім мільйонів гривень. Перевірка торкнулася і міліції Одеської області. Проти її співробітників порушено п'ять кримінальних справ. Скасовано 100 незаконних рішень, винесених органами оперативно-розшукової діяльності, дізнання і досудового слідства. За цими фактами порушено 30 кримінальних справ, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Оклад у 2000 гривень стане реальністю?

Саме такий посадовий оклад пропонують для суддів місцевого суду, апеляційного — 2400, з урахуванням надбавок і доплат виходить десь 5—6 тисяч гривень.

(Закінчення на 3-й стор.).

На знімку: голова Ради суддів Віктор Кривенко, голова Державної судової адміністрації Володимир Карабань, ректор Академії суддів України Ірина Войтюк.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Теракт чи браконьєрська здобич?

Складнощі виникли у персоналу ЧАЕС 18 лютого під час повернення додому, до Славутича. На станції відправки ніби зібралася велика кількість людей, які нагадували співробітників спеціальних підрозділів міліції: в характерних чорних шапочках, чорних куртках і бронежилетах. Там стояли і міліцейські пожежні машини, а також машини швидкої допомоги. Славутичем поповзли тривожні чутки про аварію на станції, про терористичний акт на залізниці.

Прес-служба підприємства підтвердила «Голосу України» факти затримки трьох поїздів, порушення графіку їх руху. Сталося це після анонімного дзвінка до чергової частини міліції Славутича про замінування одного з поїздів. Вибухових речовин, щоправда, не знайшли, але в одному з вагонів виявили браконьєрську здобич і шість гладкоствольних рушниць. За цим фактом порушено кримінальну справу.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

І ДЕ ПІДМОГА?

Сьогодні — День захисника Вітчизни

Більшість з нас пам'ятає і любить тих захисників лише завдяки кіно. Отже, наше кіно для захисту Вітчизни зробило немало. Але тепер саме наше кіно потребує захисту й підмоги. Сьогодні у Верховній Раді — парламентські слухання на тему «Національна кінематографія: стан, проблеми та шляхи їх вирішення». Продовження теми — на 10-й сторінці. На знімку: кадр з фільму «Ати-бати, йшли солдати...» кіностудії імені Довженка.

■ ФОТОФАКТ

Фото Віктора КОШМАЛА (Укрінформ).

На Чернігівщині в день ушанування учасників бойових дій на території інших країн до пам'ятника воїнам-«афганцям» лягли живі квіти.

■ У НОМЕР

Чернігівські новосілля

Учора 137 військовослужбовців Чернігівського гарнізону отримали ключі від нових квартир у двох дев'ятиповерхівках. Новосілля справили родини, які стояли у загальній черзі з 1993 року. Ще очікують на отримання житла 847 сімей чернігівських військовиків, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.**

Відкрито центр допомоги жертвам насилля

Крим. Кризовий центр соціально-психологічної допомоги жінкам, які постраждали від насильства, відкрито у селі Ізумрудне Джанкойського району. На його створення витрачено 250 тисяч гривень з держбюджету. Тут працюватимуть психолог, реабілітолог та інші фахівці, які не лише надаватимуть необхідну допомогу потерпілим, а й сприятимуть відновленню душевної рівноваги у жінок, вчитимуть цінувати себе та своє здоров'я. Для зручності в будинку облаштовано окремі затишні кімнати й кухні, створено доброзичливу атмосферу. Центр також надаватиме можливість отримати нову професію чи вдосконалитися у власній спеціальності для майбутнього працевлаштування. У Кризовому центрі можна залишатися три місяці. Нині для реабілітації сюди вже направлено 14 жінок, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Київський міський голова Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО підписав розпорядження про утворення спеціальної комісії з перевірки правомірності приватизації об'єктів соціальної сфери міста

ПОЛІТИКА

СЕРЕДА, 23 ЛЮТОГО 2005 ▪ № 34 (3534)

Антимонопольний комітет України пропонує запровадити кримінальну відповідальність за картельні змови, створити постійний державний резерв нафтопродуктів та інформаційну систему аналізу ринків

Голова Народної демократичної партії (фракція НДП та група «Республіка») Валерій ПУСТОВОЙТЕНКО: «Партія братиме участь у парламентських виборах 2006 року самостійно»

■ У НОМЕР

У кожної держави свій національний інтерес

В економічних відносинах між двома країнами маємо досягти нової якості, розвиваючи відносини взаємовигідні та дружні, враховуючи національні інтереси держав, наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час зустрічі з міністром закордонних справ Російської Федерації Сергієм Лавровим. Про це журналістам повідомив прес-секретар глави ВР Ігор Сторожук.

На необхідності продовжувати активний політичний діалог, спрямований на зміцнення відносин стратегічного партнерства між країнами, акцентував увагу й російський міністр.

Під час зустрічі обговорювалися питання міжнародного життя. За словами глави парламенту, ефективнішому вирішенню таких питань сприятиме подальша активізація співпраці парламентів обох країн. Водночас Голова ВР позитивно оцінив пропозицію російської сторони щодо активізації контактів між окремими регіонами, зокрема прикордонними, для ділових стосунків. Володимир Литвин порушив також питання про розміщення української бібліотеки в Москві. С. Лавров запевнив, що російська сторона активніше займатиметься пошуком приміщення для цієї бібліотеки.

Співрозмовники обговорили також перспективи формування ЄЕП, питання врегулювання на взаємовигідній основі азово-керченської проблеми, розширення й удосконалення договірно-правової бази перебування й функціонування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, зміцнення гуманітарної взаємодії двох країн. «Розв'язання подібних проблем часто уповільнюється надмірною політизацією. Переконаний, пошук рішення буде дійовим, якщо просуватися поступово — від одного конкретного рішення до іншого, обов'язково пам'ятаючи про національні інтереси народів», — зауважив Голова ВР.

Олена РОМАШКІНА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Негативне відлуння діяльності уряду

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив листа Прем'єр-міністрові України Юлії Тимошенко:

«Постановою Верховної Ради України «Про тимчасові обмеження у сфері приватизації» від 13 січня 2005 року фактично накладено мораторій на прийняття рішень колишнім складом уряду з питань приватизації (відчуження) та передачі до статутних фондів господарських товариств об'єктів права державної і комунальної власності. У зв'язку з прийняттям зазначеної постанови Кабінет Міністрів України 21 січня 2005 року видав розпорядження «Про зупинення виконання деяких розпоряджень Кабінету Міністрів України та рішень урядового комітету з питань оборони, оборонно-промислового комплексу та правоохоронної діяльності» № 21-р, а Фонд державного майна України — накази № 85 від 13 січня 2005 року, № 90 від 14 січня 2005 року та № 97 від 17 січня 2005 року.

Як відомо, 4 лютого 2005 року Президентом України за згодою парламенту України призначено Прем'єр-міністра України та за вашими поданнями сформовано новий склад Кабінету Міністрів України.

Нині урядом здійснюються заходи, спрямовані на поновлення законності щодо приватизації окремих об'єктів.

Поділяючи в цілому позицію уряду щодо необхідності додержання законності у процесі приватизації, водночас хотів би звернути вашу увагу на те, що така діяльність уже нині спричиняє негативне відлуння в підприємницькому середовищі не лише в Україні, а й поза її межами, а отже, може несприятливо вплинути на інвестиційну активність і наявних, і, що не менш важливо, потенційних інвесторів.

А зважаючи на рекомендаційний характер зазначеної постанови Верховної Ради України, новостворений уряд України мав би прийняти рішення про зняття відповідної заборони. У зв'язку з відсутністю такого рішення Кабінету Міністрів України, а відповідно і Фонду державного майна України, є можливість дещо штучного обмеження у здійсненні господарської діяльності, укладанні договорів оренди, що не сприяє розвитку малого та середнього бізнесу.

З огляду на викладене прошу Кабінет Міністрів України вжити заходів стосовно усунення зазначених перешкод, а у разі необхідності подати до Верховної Ради України проект відповідних змін до законів України».

Володимир Литвин: про люстрацію і реприватизацію

Підвищена, можна навіть сказати безпрецедентна, пильність охоронців на вході до приміщення УНІАН була також певним індикатором того, що від зустрічі Голови Верховної Ради Володимира Литвина з колективом цього інформагентства слід очікувати якихось сенсацій. Представники мас-медіа, схоже, не помилилися.

Досить відверто Володимир Литвин пояснив ситуацію довкола деяких кадрових призначень нової влади, з якими пов'язують його прізвище. Він не заперечував симпатій до керівника митної служби Миколи Каленського чи призначеного свого часу на губернаторську посаду й одразу звільненого Віталія Олуйка. Першого знає «як земляка, свого товариша», за часів якого митниця, попри відомі проблеми, «працює набагато краще, ніж при попередніх урядах». Другого бачив ще на посаді ректора вищого навчального закладу у Хмельницькому, придивитись до цього перспективного політика-депутата порадив йому колега Матвієнко. А головне, що під час обговорення до кандидатури В. Олуйка жодних застережень не було.

Відкривши журналістам таємниці кулуарних подробиць розподілу портфелів у тісному президентському колі, Володимир Михайлович категорично відмежувався від приписаної йому ролі в низці «невдалих призначень», зокрема глави Дніпропетровської облдержадміністрації. Він прилюдно заприсяг «усім святим», що «я ніякої вигоди не мав, не маю й мати не буду». Сказав, що попросив того самого Каленського написати заяву про відставку з посади керівника Держмитслужби. А загалом, нагадавши ще й про прив'язку його імені та лідера фракції НАПУ І. Єремеєва до скандалу з міністром юстиції Романом Зваричем, Голова ВР зробив різкий висновок: «Це ланки ланцюга тієї кампанії, яку почали проти мене, і ви це прекрасно бачите, і я це добре відчуваю». «Якщо є якісь претензії до мене як до Голови Верховної Ради, нехай скажуть, я відзвітуюся і відповім на будь-яке питання», — застеріг В. Литвин.

До речі, розповівши про випадки стеження за ним особисто під час «помаранчевої революції», Голова Верховної Ради наголосив, що в нас мають бути порушені кримінальні справи не лише за стеження та незаконне прослуховування телефонів лідерів опозиції, а й з приводу таких дій проти представників влади.

Ще один вкрай гострий висновок керівника найвищого законодавчого органу держави: існування прихованої люстрації в Україні... Він прогнозує «надзвичайно жорстку» боротьбу за посади напередодні парламентських виборів. «І не випадково, — каже він, — знаменитий лист трьох стосовно розподілу посад має ключове значення — забезпечити вибори 2006 року...»

Керівник парламенту не сприймає пропозицій створювати коаліцію у парламенті після «розподілу трьома політичними силами усіх портфелів». Понад те, за цим усім вбачає повернення до адмінресурсу, адже «людей фактично змушують вступати до однієї з політичних партій...»

В. Литвин нагадав, що нового заступника обиратимуть після дострокового складення депутатських повноважень нинішнім держсекретарем О. Зінченком. Письмові пропозиції уже є. Керівник парламенту відмовився називати конкретні прізвища претендентів, нагадав про період, «коли працювали без заступника Голови ВР — і нічого страшного», одначе пообіцяв «підтримку цих пропозицій у порядку їх надходження».

Водночас Володимир Литвин закликає шукати «те, що об'єднує, а не те, що роз'єднує». Не важко помітити, що його оцінка багатьох подій збігається з позицією Президента Віктора Ющенка. Наприклад, відповідаючи на запитання з приводу ситуації з міністром юстиції, В. Литвин відповів, що «хотів би погодитися з Президентом України і сказати теж, що це «хвороба росту».

Робота Верховної Ради, на думку Володимира Михайловича, принаймні до листопада, буде спрямована на підтримку ініціатив Президента України та уряду. За його словами, на сьогодні опозиції до нової влади як такої немає, «вона деморалізована, за винятком комуністів». Керівник парламенту, нагадавши про 375 голосів депутатів за внесену Президентом кандидатуру Юлії Тимошенко на посаду Прем'єр-міністра, завважує на «надзвичайно високий кредит довіри» Президента України Віктора Ющенка. Хоча й не виключає «найбільш складного випробування відносин уряду та парламенту» під час внесення змін до бюджету на 2005 рік.

В унісон з думкою Віктора Ющенка глава парламенту застеріг і від «кавалерійських наскоків» у реприватизаційному процесі, щоб не вийшло на кшталт історично відомого «грабуй награбоване». Він порадив «у цій темі більше робити, менше говорити». Мовляв, за кордоном, куди надходить усічена інформація про те, що в Україні щось у приватного власника відібрали, нам справді важко пояснити елементарне — що ідеться про наведення порядку і справедливості.

За В. Литвином, якщо вже і відновлювати справедливість, то, певне, слід придивитись до всіх олігархів — хто, коли і за що купував. Щоб у питанні приватизації-реприватизації не вийшло за принципом Франко: «Друзям усе, ворогам — закон». Або ще гірше — «1917 рік навиворіт».

З ініціативи «уніанівців» В. Литвин висловився і з приводу створення громадського мовлення — на основі парламентського телебачення. Він також позитивно поставився до ініціативи колективу УНІАН — створити дорадчий орган при Голові ВР для розв'язання проблем, які виникають у відносинах між органами влади та ЗМІ. Поміж іншого історик за фахом Володимир Литвин ще раз засвідчив, що історик у ньому продовжує жити. Він розповів, як вів особисті записи, зокрема й на нарадах різних перших осіб держави, що й дало можливість поновити деякі особливості окремих розмов у найкритичніші дні «помаранчевої революції». Про це широкий загал незабаром довідається з підготовленої в електронному вигляді його праці.

Анатолій ДЕНЬ.

Закон України

Про тимчасову заборону приватизації пам'яток культурної спадщини

Верховна Рада України **постановляє:**

Стаття 1. Заборонити приватизацію пам'яток культурної спадщини до затвердження Верховною Радою України переліку пам'яток культурної спадщини, які не підлягають приватизації.

Стаття 2. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний термін з дня набрання чинності цим Законом подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про затвердження переліку пам'яток культурної спадщини, які не підлягають приватизації.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
1 лютого 2005 року.
№ 2391-IV.

Вельмишановний Вікторе Андрійовичу!

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та Профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання вітають Вас з днем народження! Щиро бажаємо Вам здійснення Ваших найважливіших планів і задумів, щастя, здоров'я, добра на благо республіки України та громадян республіки України! Нехай цей день принесе у Вашу оселю радість і успіх, родинний затишок і злагоду, тепло і прихильність друзів, а доля дарує багато славних літ у мирі й добрі.

Фото Укрінформу.

■ ФОТОФАКТ

З нагоди Міжнародного дня рідної мови у столичному агентстві Укрінформ відбувся «круглий стіл» на тему: «Мовні права людини в поліетнічному суспільстві у контексті європейських стандартів».

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

На знімку (зліва направо): президент Асоціації національно-культурних об'єднань України народний депутат України Олександр Фельдман, народний депутат Іван Бокий, голова Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Геннадій Удовенко, заступник голови Ради представників усеукраїнських громадських організацій національних меншин при Державному комітеті України із справ національностей і міграції Алла Потапова, начальник відділу Інституту законодавства Верховної Ради України Алла Санченко.

Хто мітингував, а хто молебень відправляв

У понеділок будинок секретаріату Президента України пікетувало майже 500 прихильників лівих сил. Мітингуючі протестували проти євроатлантичної інтеграції України й вимагали негайного виведення українських миротворців з Іраку. Вони тримали гасла: «Настав час розпустити НАТО», «НАТО — ворог слов'янських народів», а також прапори КПУ й Росії.

А представники Української православної церкви Московського патріархату проводили молебень. Зі слів учасників молебню, вони прийшли до секретаріату, щоб висловити протест проти вступу до НАТО й виступити за проросійську політику України. Брали в акції участь і студенти. Щоправда, почувалися вони дещо розгублено й трималися невеликими групами.

Така акція не могла не привернути увагу Президента Віктора Ющенка. Він звернувся до мітингувальників із закликом бути збалансованими у своїх судженнях. «Нам потрібно припинити говорити: або Росія, або Європейський союз». Він підкреслив, що не збирається відмовлятися від співробітництва з Росією, однак співробітництво з ЄС також необхідне Україні. Водночас гарант Конституції закликав політичні сили країни не провокувати проведення несанкціонованих акцій на вулиці Банковій, перед будинком секретаріату Президента України.

Вл. інф.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Біля адміністрації Президента пройшла акція «Ні НАТО в Україні», організаторами якої стали Прогресивна соціалістична партія України і партія «Братство».

ЗАЯВА

Правління Київської організації Національної спілки журналістів України

Правління найбільшої організації Спілки журналістів, яка об'єднує професіоналів преси, радіо та телебачення, висловлює глибоку стурбованість подіями, що склалися навколо державних ЗМІ останніми днями. Заяви, що пролунали з вуст віце-прем'єр-міністра і державного секретаря, не тільки поставили перед журналістами низку злободенних проблем, а й кардинально відрізняються від позиції Президента України Віктора Ющенка, неодноразово заявленої ним і під час виборчої кампанії, і після інавгурації. Йдеться не лише про форми подальшого існування (або відсутність його) державних ЗМІ, а передусім про долю тисяч професійних творчих співробітників преси, радіо і телебачення. Бо журналісти впродовж десятиліття, виконуючи роль посередника між державними структурами і населенням країни, інформуючи громадян про діяльність державних інститутів, несподівано виявилися без вини винуватими — заручниками нового підходу до проблем інформаційного простору країни. Крім того, постає питання: хто виконуватиме цю роль, якщо масово роздержавленню будуть піддані ЗМІ — від районних газет, радіо і ТБ до офіційних рупорів державної влади?

Національна спілка журналістів ще кілька років тому виступила з ініціативою роздержавлення ЗМІ і розробила проект відповідного закону, передбачивши насамперед економічні та соціальні гарантії для журналістів. Без цього вести мову про роздержавлення аморально, а тим більше злочинно, не забезпечивши їх належний соціальний статус, викидати напризволяще журналістів видань, що ліквідуються.

Ми не можемо залишити поза увагою і наступ на свободу слова, яка сьогодні виливається в масові гоніння на журналістів, що працювали у ЗМІ, які підтримували через різні причини — економічні або політичні —іншого кандидата. Безперечно, були в наших лавах і добровільні «кілери від слова», що знехтували всі писані й неписані етичні норми журналістики, але про них особлива розмова.

А вимога «добровільного» написання заяв про відставку із своїх постів, складання «чорних списків» видань і журналістів, залякування беззастережним припиненням фінансування, відсутність навіть натяку на можливість відстоювання своїх позицій — усе це, на жаль, починає нагадувати часи компартійного контролю ЗМІ. Але навіть у ті часи неодмінно висували конкретні претензії до журналіста, нехай навіть і формальні.

Київська організація Національної спілки журналістів ще під час виборчої кампанії рішуче виступала на боці журналістів, котрі відстоювали в умовах гонінь і загроз з боку влади право на свободу слова, право на власну незалежну позицію. Ми були впевнені, що демократія в нашій молодій країні несумісна з гоніннями на ЗМІ, на журналістів.

У нинішніх умовах ми не можемо стояти осторонь і мовчки спостерігати, як зусиллями окремих державних мужів зневажається наше право на свободу слова, право бути повноцінними громадянами своєї країни, а не пішаками в чийсь політичній грі. Спілка журналістів і надалі відстежуватиме ситуацію, яка складається сьогодні навколо ЗМІ.

За дорученням правління
Ігор ЗАСЄДА,
голова КО НСЖУ, секретар НСЖУ.

Зробити роботу підлеглих прозорою

Фото автора.

вимагає голова Севастопольської міськдержадміністрації Сергій Іванов. Висвітлювати її в пресі «і з негативної точки зору, і з позитивної» він попросив журналістів на прес-конференції, пообіцявши щотижня через ЗМІ розповідати і про свою роботу.

А сам голова адміністрації, (виходець з депутатської групи «Центр» у ВР України), на суд городян виносить питання, що тривалий час не вирішувалися. Наприклад, виступаючи на профспілковій конференції, Сергій Іванов заявив, що треба рятувати від банкрутства п'ять найбільших підприємств Севастополя і що за рік у місті буде створено п'ять тисяч додаткових робочих місць.

Зустрічаючись з ініціативною групою, яка зобов'язалася розробити проект Алеї міст-героїв, Сергій Іванов пообіцяв, що до 60-річчя Великої Перемоги в Севастополі буде така Алея.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

На знімку: Сергій Іванов ***(у центрі)*** і директор Національного заповідника «Херсонес Таврический» Леонід Марченко обговорюють перспективи організації на базі заповідника пам'ятки архітектури під егідою ЮНЕСКО.

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Нове життя «Дзержинки»

На Дніпровському меткомбінаті імені Дзержинського, котрий ще донедавна був проблемним підприємством галузі, відбулася Технічна рада за участі виробників металургійного обладнання світового класу — компанії Voest-Alpin (VAI).

До приходу на комбінат нового власника тут могли лише мріяти про серйозні інвестиції в розвиток виробництва і реконструкцію обладнання. А зношення основних фондів зашкалювало за 60 відсотків, в окремих агрегатах — до 90. У лютому минулого року 98,81 відсотка акцій «Дзержинки» в держави купила корпорація «Індустріальний союз Донбасу», котра зобов'язалася вкласти в капітальні ремонти основного технологічного та енергетичного обладнання комбінату щонайменше 150 мільйонів гривень до кінця 2004 року, піднявши планку капіталовкладень більш як уп'ятеро.

Новий хазяїн слова дотримав. Уже в середині 2004 року «ІСД» залучив фахівців всесвітньо відомої компанії в галузі виробництва метобладнання — VAI й одного з найшанованіших металотрейдерів на світовому ринку — Duferco. Останній, до речі, є давнім діловим партнером «ІСД». Спільними зусиллями після інжинірингових робіт та узагальнення технічних пропозицій була затверджена «Програма технічного переозброєння та реконструкції комбінату», розрахована до 2009 року.

На її реалізацію «ІСД» готовий витратити приблизно мільярд євро — справляє враження. За рахунок власних коштів профінансувати таку масштабну реконструкцію «Дзержинка» не може, однак учасники Технічної ради сповнені оптимізму і впевненості в майбутньому Дніпродзержинського металургійного гіганта.

Головною відмітною рисою цього плану реконструкції комбінату є відновлення аглодоменного виробництва фактично з чистого аркуша. Необхідність цього очевидна — агломераційні машини і доменні печі «Дзержинки» надзвичайно зношені і практично всі працюють наднормативно. Саме тому реконструкція агломераційного й доменного виробництв є пріоритетним напрямом роботи. Вирішено будувати нові агрегати за останнім словом науки і техніки, а не реконструювати старі. Мають побудувати й нову аглофабрику з двома сучасними високопродуктивними агломашинами, а також дві нові високотехнологічні домни. Паралельно на комбінаті проходить капітальний ремонт із реконструкцією доменної печі № 10, вартість якого, за найскромнішими оцінками, — майже 150 мільйонів гривень (55 мільйонів з них «ІСД» уже інвестував). Інвестори розраховують, що вже на початку 2006 року домну № 10 буде здано в експлуатацію і вона дасть перший чавун.

Крім того, поточного року на комбінаті стане до ладу нова установка позапічної обробки сталі «піч—ківш», а також буде закладено фундамент третьої за ліком машини безперервного лиття заготовок (відповідний контракт був підписаний між «ІСД» та VAI в жовтні 2004 року). У комплексі з новою машиною працюватиме ще одна установка «піч—ківш» і вакууматор, котрі виготовить для «Дзержинки» та-таки VAI. Паралельно буде здійснено капітальні ремонти двох працюючих тут машин безперервного лиття заготовок, а також побудовано новий конвертер для виплавки сталі. Чималий обсяг робіт передбачається виконати й у прокатному виробництві. Зокрема, нині пророблють питання про реконструкцію рейкобалкового цеху з налагодженням випуску довгомірних рейок і прокатного стану-350 для розширення виробництва арматурного прокату. Остаточний список заходів у цій сфері поки що не підготовлений — він перебуває у стадії проробки.

Після виконання всіх масштабних заходів виробництво чавуну на оновленій «Дзержинці» зросте майже в 1,7 разу — до 5,1 мільйона тонн, а виплавка сталі становитиме майже 6 мільйонів тонн на рік, що зробить її одним з безперечних лідерів металургійного комплексу України. За словами технічного директора VAI Йоганна Штокера, виробництво продукції на «Дзержинці» відповідатиме всім європейським стандартам, сортамент металу високої якості буде значно розширений. А це означає, що продукція дніпродзержинців гарантовано матиме стабільні ринки збуту.

Начальник управління технічного переозброєння «ІСД» Володимир Дорофеєв особливо відзначив, що на сьогодні корпорація є однією з небагатьох компаній, котрі вкладають величезні кошти в переозброєння своїх підприємств. За прикладом далеко йти не доведеться — крім ДМК імені Дзержинського, «ІСД» володіє в Україні Алчевським металургійним комбінатом у Луганській області, де нині також реалізують масштабні проекти вартістю сотні мільйонів доларів за участю VAI.

Прикметно, що реконструкція «Дзержинки» відбуватиметься в умовах діючого виробництва, тобто не лише без зупинки, а й без зменшення обсягів виробництва.

Сергій ВЛАД.

■ У НОМЕР

Оклад у 2000 гривень стане реальністю?

(Початок на 1-й стор.).

Все це судді отримають, якщо буде прийнято законопроект «Про внесення змін до статей 44, 45 Закону України «Про статус суддів», який було представлено на Міжнародній науково-практичній конференції за участю Державної судової адміністрації України, Ради суддів, народних депутатів, суддів. Суть конференції зводилася до того, що проведення протягом останніх років судової реформи залишило досі не розв'язаним головне питання — заробітної плати судді. Основними причинами є недостатнє бюджетне фінансування і недосконалість заробітної плати суддів загалом, що ставить під загрозу існування принципу незалежності суддів, об'єктивності та неупередженості судових рішень. Так, наголошувалося на роздробленості структури фонду оплати праці, де оклад судді становить лише 10 відсотків, а от надбавки, що регулюються в адміністративному порядку та встановлюються лише в рамках кошторисів, — 55 відсотків. Результатом є недофінансування фонду заробітної плати, яке в 2005 році становить 324 мільйони гривень. Болючим для суддів виявилося й питання надання пільг та путівок на санаторно-курортне лікування, забезпечення житлом тощо.

Автори проекту, пропонуючи зміни до чинного порядку оплати праці судді, вважають, що заробітна плата має бути чітко врегульована лише законом. Структура заробітної плати у законопроекті передбачає три складових: посадовий оклад, доплату за кваліфікаційний клас і надбавку за вислугу років. Необхідною передумовою є також збільшення розміру посадового окладу як гарантія недопущення зменшення заробітку порівняно з попередніми роками. Однак запропоновані законопроектом зміни стосуються лише суддів місцевих і апеляційних судів. Аналогічні нововведення стосуються і військових суддів.

Водночас автори проекту пропонують включити вартість окремих видів матеріально-побутового забезпечення і соціального захисту до заробітної плати судді з одночасним відповідним збільшенням її розміру. Єдине, що можна сказати з упевненістю: жодне раціональне використання коштів держбюджету не варте сумнівів у незалежності суддів.

Юлія ЄЛТУНОВА.

Просить порушити кримінальну справу проти екс-глави держави

Лідер Комуністичної партії Петро Симоненко вимагає від Генеральної прокуратури порушити кримінальну справу стосовно екс-президента України Леоніда Кучми.

Свою вимогу він обгрунтував тим, що під час перебування на найвищій посаді в країні Л. Кучма здійснив низку злочинів, що «підпадають під дію статті про державну зраду».

Водночас комуніст висловився проти надання колишньому керівникові країни державних пільг. «З правової точки зору, Кабінет Міністрів не мав жодних причин розкидатися державними коштами та майном, забезпечуючи пансіон Кучми», — наголосив депутат. На його переконання, той, хто прийняв таке рішення, також має нести відповідальність перед законом, **передає інформагентство «Інтерфакс-Україна».**

НОВИНИ
СЕРЕДА, 23 ЛЮТОГО 2005 ■ № 34 (3534)

За рішенням судів тільки за минулий тиждень на території Криму в примусовому порядку стягнено 226 тис. грн. боргів із заробітної плати і 346 тис. грн. боргу перед Пенсійним фондом

Народний депутат України Георгій МАНЧУЛЕНКО називає кінець травня 2005 року реальним терміном остаточного виведення українських військ з Іраку

■ СПОРТ

А їх не брали до уваги…

Велоспорт (трек). Сідней (Австралія). Етап Кубка світу. У змаганнях взяли участь лише двоє українських спортовців. Але виступили вони яскраво і виграли дві золоті медалі. Спершу Володимир Рибін у перегонах на 30 кілометрів за очками був першим, залишивши позаду грека Тамуридіса та австралійця Фіннігa. 62 очки зробили Рибіна переможцем етапу.

Наступного дня вже у 40-кілометровому медісоні український дует Дмитро Грабовський та Володимир Рибін здобули незаперечну перемогу. Марк Кавендиш з Великої Британії (володар бронзової медалі) сказав: «Те, що зробили хлопці з України, — блискучий результат. Дарма ми недооцінювали їх».

Вундеркінд на рингу

Бокс. Міжнародна федерація внесла сімнадцятирічного українця Олександра Спірка до п'ятірки найперспективніших боксерів континенту. Віце-чемпіон Європи та десятиразовий переможець юніорських чемпіонатів України посів третю позицію у так званому золотому реєстрі AIBA.

Вітчизняні фахівці називають талановитого юнака унікальним явищем у нашому спорті. У нього величезна кількість переможних боїв — аж 140 (!), він достроково вступив до двох університетів і на «відмінно» складає сесії.

Бажаємо швидкого одужання

Мілан (Італія). Позавчора у клініці «Вілла петиція» нашому Андрієві Шевченку, котрий зазнав травми в календарному матчі Серії А проти «Кальярі», зробили операцію. Її провів професор Брузатті, якому асистував офіційний лікар ФК «Мілан» Сала.

Медики виконали операцію з відновлення ушкоджених унаслідок травми кістки вилиці й лівої очниці. Андрій не зможе грати від 20 до 30 днів. Вся Україна бажає своєму славному землякові якнайшвидшого одужання.

В. Б.

■ ФОТОФАКТ

В Івано-Франківському драмтеатрі завершився XV фестиваль естрадно-спортивного танцю «ФЕСТ-2005», у якому взяли участь хореографічні колективи з різних міст України та гості з Білорусі — танцювальна студія «Паралелі» (Вітебськ).

На знімку: переможці в номінації «Краща танцювальна пара» — дует «Зелений талісман» (м. Косів).

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ — КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Громадськість Кам'янця-Подільського стурбована діями комунального підприємства «Кам'янецький парк», яке масово обрізує дерева в місті. Ось що думають з цього приводу кам'янчани.

Степан Ковальчук, еколог:
— У місті замість дерев залишилися суцільні стирчаки. Уже не перший рік я та мої колеги звертаємося до нашої влади, але нас запевняють, що у такий спосіб… формують крони.

Катерина Дегтяр, викладач дитячої художньої школи:
— Ми вчимо дітей в кожному дереві бачити живе створіння, милуватися кожною гілкою. А сьогодні замість природної краси всюди скалічені стовбури.

Володимир Кирилович, державний службовець:
— Існують вимоги, яких, я думаю, влада дотримується. А люди про це просто не знають.

Микола Олексійович, пенсіонер:
— Однозначно — це варварство. А може, директору цього підприємства просто потрібні дрова? Нехай його запитають керівники міста. Не за рахунок же наших громадських цінностей.

Володимир Пленсак, начальник відділу Національного природного парку «Подільські Товтри»:
— 450 дерев уже знищено, серед них 150-літні липи, які з 1970 року за рішенням обласної ради перебувають під охороною. Не всі ці дерева тепер виживуть. Підраховано за мінімумом заподіяну державі шкоду — 18 820 гривень.

Розпитувала Віра ШПИЛЬОВА.

Дивитися в очі!

«Разом нас багато — «Сінний» не зламати!» та «Рі-шен-ня! Рі-шен-ня!» — скандують учасники пікетування під Київміськдержадміністрацією. Вони — працівники ринку — обурені ймовірним закриттям «Сінного» 9 березня. В руках плаката: «Олігарше, зупинися — «Сінним» не подавися!», «Киянам — ринок, підприємцям — роботу!»

Помічаю серед пікетувальників першого заступника голови Українського товариства охорони пам'яток Миколу Пархоменка:

— Сінний ринок — це унікальна пам'ятка торгової архітектури 50-х років минулого століття. Класична сталінська архітектура: чавунне литво, різьба по каменю, ліпнина, інкерманський камінь. Не кажучи про те, що Сінний ринок — це ще й історичний київський топонім. Будівлі 50 років, але вона в непоганому стані — самі розумієте, за яких часів будувалася. Тож не виключаю можливості, що «вони» можуть «зробити» так, щоб цей ринок справді завалився. Адже тут пахне надприбутком.

Зрештою до протестуючих виходить заступник київського міського голови, секретар Київради Володимир Яловий:

— Ми маємо в усіх своїх діях зважати на думку та інтереси людей. Робочі місця треба зберегти. Необхідно обговорити і внести корективи в реконструкцію. А найголовніше — ми домовилися, що ринок не зноситимуть, його буде зараховано до пам'яток архітектури.

Сказане Володимиром Борисовичем коментує приватний підприємець Алла Яковенко:

— Обіцянка «не зносити ринок» нас не задовольняє. Адже 9 березня адміністрація все одно збирається його закрити. А зносити «Сінний» — це взагалі злочин! Ми за поетапний косметичний ремонт.

Можливість поетапної реконструкції представник адміністрації ринку прокоментував так:

— Я вас запрошую до нас на «Сінний» у гості. Матимете нагоду на власні очі побачити, чи можлива там поетапна реконструкція — адже приміщення «благає» про капітальний ремонт.

У одного з пікетувальників у руках прапор Соцпартії. Поруч і секретар Київського міськкому СПУ Анатолій Гладченко:

— Сьогоднішній результат задовольнив нас частково. Ми йдемо, але 24 лютого — коли це питання розглядатиме сесія Київради — повернемося. Хай депутати, йдучи на засідання, подивляться людям в очі й вирішать: захищати свої інтереси чи інтереси виборців!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Золоті ключі» від раю

Дніпропетровськ. Закладено перший камінь у будівництво котеджного мікрорайону «Золоті ключі» у приміському сільському районі поблизу Дніпропетровська. Цей міжнародний проект було розроблено кілька років тому за участю спільного підприємства «Україна—Канада». Будівництво мікрорайону дасть серйозний поштовх для соціального розвитку смт Ювілейний, на території якого будується це містечко. Він включає досить серйозну інфраструктуру, де буде практично все своє, в тому числі школа, лікарня, церква. Роздача перших 243 «золотих ключів» від будинків планується наприкінці 2006 року.

До реалізації проекту залучено 35 українських і 10 зарубіжних компаній. При будівництві котеджного мікрорайону використовуватимуть лише сучасні технології захисту довкілля та енергозбереження.

Сергій КОРОБКА.

Малий бізнес годує

Херсон. Кожний п'ятий мешканець обласного центру працює у сфері малого бізнесу. Адже місцева влада сприяє розвитку малого підприємництва. Скажімо, торік створено близько восьми тисяч робочих місць. Серед напрямів діяльності 18 підприємств, заснованих у 2004-му, переважають виробництво напівфабрикатів та продуктів кулінарії, переробка зерна, вирощування грибів та складання меблів.

Алла БРУСИЛОВА.

Лікаря підозрюють у зловживаннях

■ КРИМІНАЛ

Управління Служби безпеки України в Рівненській області порушило кримінальну справу стосовно головного лікаря одного з медичних закладів області, якого підозрюють у заволодінні бюджетними коштами шляхом зловживання службовим становищем.

Близько трьох років тому за безпосередньої участі керівника медустанови було створено фірму, що постачала лікарню продуктами та вугіллям за завищеними цінами. Відтак на спеціально відкриті рахунки фірми безпідставно перерахували 100 тисяч гривень бюджетних коштів, **передає наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА**.

Реванш генерала Дерев'янка

У Музеї Великої Вітчизняної війни в Києві відкрито виставку до 100-ліття генерала Кузьми Дерев'янка, того самого, котрий на борту лінкора «Міссурі» приймав акт капітуляції Японії. Наша газета не раз писала про цю славну особистість, нашого земляка (він родом з Уманщини). Зокрема, ми писали й про недавно видану, добре документовану книгу «Легендарний генерал» (автор-упорядник Лариса Трохименко). Єдина прикрість — фотоілюстрації в тій книзі подані дрібно й невиразно. Тепер на виставці генерал узяв реванш: тут, окрім документів та особистих речей, є унікальні фотознімки — і 20-х років, коли майбутній генерал учився у школі червоних старшин, і пізніших часів, коли служив у Японії. Кажуть, виставка дивує західних туристів — вони звикли думати, що з «самураями» змагалися лиш американці. Правду кажучи, й ми про це мало знали. Інакше чому генерал Дерев'янко досі не Герой України?

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Протистояння триває

Вінниця. Вчора в місті не ходили маршрутки — страйкували водії асоціації «Маршрут». У лютому автоперевізники підвищили ціни на свої послуги, чим викликали невдоволення населення і міської влади. **Як повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК**, Вінницька міськрада має намір оскаржувати рішення автоперевізників у суді. Про причини і подробиці протистояння читайте в наступному числі «ГУ».

Дружба дружбою, а власність — у користування

Під час одноденного робочого візиту до Києва міністра закордонних справ Російської Федерації Сергія Лаврова, крім бажання «звірити годинники» перед запланованим на березень візитом президента РФ, були продемонстровані старі протиріччя.

Приміром, у поглядах на проблему зарубіжної власності СРСР. Після переговорів у МЗС України на спільній прес-конференції Сергій Лавров та його київський колега Борис Тарасюк по-різному коментували ситуацію. Зокрема, пан Тарасюк нагадав про підписану 23 червня 1992 року в Дагомисі двосторонню угоду, згідно з якою, за його словами, «Росія передає Україні у власність окремі будинки для створення своєї зовнішньополітичної інфраструктури». Сергій Лавров, у свою чергу, нагадав, що угода про так званий нульовий варіант діє, і нині на експертному рівні йдеться тільки про передачу низки об'єктів закордонної власності «в дуже тривале користування».

Торік восени Москва запропонувала Києву перелік з 28 таких об'єктів, з яких наші дипломати визнали прийнятними 9. «Нещодавно ми запропонували ще один об'єкт», — повідомив Сергій Лавров.

Не менше питань викликає й майбутнє кремлівського проекту під назвою ЄЕП. Український уряд має намір ретельно проаналізувати рамкову угоду та інші домовленості про створення ЄЕП і найближчим часом висловить свою позицію з цього питання. На прес-конференції Борис Тарасюк укотре наголосив, що пріоритетним для Києва є курс на євроінтеграцію і в рамках «четвірки» ЄЕП Київ має намір обмежитися створенням зони вільної торгівлі. До речі, сприяти розвитку нашого «вічного стратегічного партнерства» на посаді посла РФ у Києві буде, як і досі, Віктор Степанович Черномирдін. Коментуючи чутки про його відставку, Лавров лише зауважив, що Віктор Степанович «бадьорий, сповнений сил» і побажав йому «подальших успіхів на цьому поприщі».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Фото АП.

Пхеньян заявляє про готовність відновити переговори

Пхеньян готовий відновити шестисторонні переговори стосовно своєї ядерної програми. Японське інформаційне агентство «Кіодо Цусін» цитує лідера КНДР Кім Чен Іра: «Курс на мирне рішення залишається незмінним. Ми коли завгодно можемо повернутися до обговорення проблеми».

Утім, як зазначають японські журналісти, товариш Кім знову не назвав точних термінів. І у зв'язку з цим згадують, що він робив такі заяви й раніше. До того ж завжди наголошував: відновлення діалогу можливе лише на його умовах.

Продавати чи не продавати? От у чому запитання

Серед проблем, які проклали безодню розбіжностей між США і Європою, залишається проблема ембарго на постачання зброї Китаю, запровадженого країнами ЄС після червневих подій 1989 року на площі Тяньаньмень. Ця тема потьмарює і без того важке турне американського президента Джорджа Буша до Європи.

У США всерйоз побоюються, що відкриття Пекіну доступу до високоточної європейської зброї призведе до порушення балансу сил між КНР і Тайванем і у всьому Азійсько-Тихоокеанському регіоні. Країни Євросоюзу, головним із лобістів зняття ембарго серед яких є Франція, керуються власними економічними інтересами. Зараз європейці намагаються переконати конгресменів з Капітолійського пагорба, втім безуспішно, що запроваджене майже 16 років тому ембарго — це «анахронізм часів холодної війни», на чому не перший рік наголошують китайці. Для останніх питання про зняття ембарго скоріше політичне, воно має знаменувати визнання Заходом їхніх досягнень у питанні забезпечення прав людини. А свою бойову міць КНР підвищує власними розробками і поставками з Росії.

Ольга ТАНАСІЙЧУК, спеціально для ГУ, Шанхай.

Ухвалено трирічний план дій

Учора в Брюсселі ухвалено трирічний План дій «Україна—Європейський союз», який сприятиме активізації співробітництва в рамках політики «нового сусідства». ЄС підтримує програму політичних та економічних реформ нового уряду України. Про це йдеться у повідомленні для ЗМІ, поширеному за підсумками засідання Ради зі співробітництва ЄС—Україна. У ньому наголошено, що курс нашої держави, спрямований на демократизацію та реформи, «відкриває нові перспективи як для України, так і для відносин ЄС та України».

Віце-прем'єр Олег Рибачук, котрий очолює українську делегацію на засіданні Ради зі співробітництва ЄС із нашою країною, в інтерв'ю журналістам сказав, що Україна просить Європейський союз скоротити список вимог, виконання яких необхідне для отримання статусу країни з ринковою економікою. Він підтвердив, що завданням України цього року є вступ до СОТ, отримання статусу країни з ринковою економікою і початок переговорів про створення зони вільної торгівлі з ЄС. А також нагадав, що чергове засідання Ради зі співробітництва відбудеться улітку й на ньому буде оцінено досягнуті успіхи. За його словами, питання подання заявки на членство України в ЄС розглядатимуть не раніше, ніж через півроку.

Учора в Брюсселі відбулися двосторонні переговори Віктора Ющенка та Джорджа Буша, а також із лідерами європейських країн. Президент Ющенко очолює українську делегацію на переговорах Україна—НАТО.

Стихія забрала більш як сотню життів

Понад 100 осіб загинули, кілька тисяч дістали поранення внаслідок землетрусу, що відбувся вчора ранком в іранській провінції Керман. За даними іранського радіо, повністю зруйновано принаймні вісім сіл. У район стихійного лиха вирушили рятувальні загони і групи медиків із сусідніх провінцій Йезд, Ісфахан, Ормозган. Землетрус відбувся близько шостої ранку за місцевим часом. Сила підземного поштовху становила 6,4 бала за шкалою Ріхтера. 2003 року в Ірані землетрус такої само сили забрав життя 30 тисяч осіб.

Фото АП.

Хто підкаже Президенту

■ ТЕМА

У понеділок на Банковій, можливо, вперше після подій на Майдані, знову зібралися сотні людей, котрі прийшли протестувати. Що хотіли? Закликів було — не злічити. Від забрати в багатіїв награбоване до повернути війська з Іраку. А ще не вступати до ЄС, надати житло військовикам. Представники Української православної церкви Московського патріархату молилися — протестували проти вступу до НАТО й виступали за проросійську політику України. Якісь молодики тримали плакати з написами: «Григоришин і Порошенко, руки геть від обленерго!» Пенсіонери хотіли підвищення пенсій. І всі вимагали зустрічі з Президентом.

Він прийшов. Спочатку намагався відповідати на запитання, але терпіння швидко забракло. Зрозуміло: вести діалог із натовпом, котрий не схвалює, а протестує, та ще й з усього спектра наших проблем, неможливо. Ющенко сказав, що вітає ініціативи людей, однак попросив не спекулювати вільною можливістю спілкуватися з Президентом біля приміщення, де він працює. Але саме з такою метою Банкову й відкрили для перехожих. За словами Президента, можна навіть петицію з проханням подати, проте «форма її подання має бути коректна». Утім, «це не означає, що щодня тут можна проводити несанкціоновані мітинги».

Ух. Здається, ми стаємо заручниками власного ентузіазму, а також проголошених декларацій, що все вирішує народ. На вулиці. Але, опинившись сам на сам із вулицею, котра обвинувачувала, Президент, здається, чи не вперше спіткнувся. Бо почав гнівно вичитувати якомусь чолов'язі, котрий на заклики бути коректним, натомість викрикував «ганьба!»: мовляв, ти як, чоловіче, розмовляєш із Президентом України!?

Зізнаюсь, коли вперше почула з уст Віктора Андрійовича запитання до зібрання керівників Донецької області під час його поїздки в регіон, чому вони не встали, коли до залу ввійшов Президент України, то було ніяково. Бо це мало вигляд, ніби дитині, яка дуже старалася, не дали цукерки. А вже коли Президент у відповідь на власне звинувачення, та ще й висловлене в досить брутальній формі, почув заперечення із залу, то й узагалі вийшов із берегів: як посміли? Адже в жодній європейській країні отак ніхто собі не дозволить розмовляти з Президентом.

Бумеранг Майдану повернувся дуже швидко. А хіба не там кричали: «Кучма — бандит, а бандитів — до в'язниці»? Зустріч у повному форматі без коментарів транслював украй наляканий звинуваченнями в необ'єктивному висвітленні виборів телеканал «Україна». І більшої свині народному Президентові вони підкласти не могли, бо показали його в усій красі: невмінні чітко і ясно висловлювати думку, дріб'язкове торжество — не прощу «донецьким» кривди дворічної давнини, поки не вибачається. Чи не правда, з висоти такого становища можна й карати, й не прощати? Але найстрашніше не в цьому: «донецькі» не запротестували, не обурилися відверто неприязним двогодинним монологом нового гаранта. Знову маємо те, що маємо?

Людина слабка. Але хіба у Віктора Андрійовича немає іміджмейкера чи бодай близької людини, котра сміла б нагадати, що справа не в правилах, хоч би як завмирало серце від насолоди: Президент зайшов — усі встали. Та й поважають не за велике, високе чи навіть золочене крісло. В Україні інша політична культура, інші, ніж у європейських країнах, умови, а під час виборів думки суспільства, якого президента воно хотіло б мати, розділилися мало не навпіл. Але в будь-якому разі й хоч би як гризла образа, передовсім Президент має цей вибір поважати. Щоб поважали його.

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

СИРІЯ

Військову присутність скорочують...

Сирія заявила про готовність вивести частину своїх військ з Лівану. Президент Башар Асад пообіцяв піти на цей крок згідно з Таїфським договором, що поклав край громадянській війні в Лівані, яка тривала з 1975 по 1990 роки. Зараз у Лівані перебувають 14 тисяч сирійських військовослужбовців. Торік чисельність військ було зменшено на кілька тисяч чоловік, і до травня, перед загальними виборами в Лівані, очікується подальше скорочення контингенту.

АВСТРАЛІЯ

... і посилюють

Австралія планує направити до Іраку додатково 450 своїх військовослужбовців, заявив у вівторок, 22 лютого, прем'єр-міністр країни Джон Ховард. Основне завдання нової оперативної групи полягатиме в збереженні безпеки японських фахівців, які працюють у Іраку. Під час вторгнення в Ірак було задіяно близько двох тисяч австралійських військових, а нині у країні залишилося приблизно 850 солдатів.

РОСІЯ

Нові жертви конфлікту

Увечері 21 лютого в столиці Чеченської республіки Грозному в результаті зіткнення з бойовиками загинули дев'ять російських військовослужбовців, ще двох поранено. За словами представника військової прокуратури Об'єднаного угруповання військ на Північному Кавказі, усі солдати загинули і постраждали в результаті вибуху, після якого на них обрушилася стіна. Вибух стався в будинку птахофабрики в селищі Приміське Октябрського району столиці республіки. За версією слідчих, стіна будинку звалилася під час вибуху міни-пастки, яку зачепив один з військовослужбовців.

ЯПОНІЯ

Проблема цунамі залишається

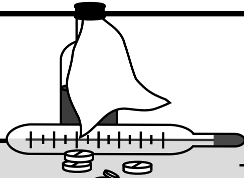
У Токіо відкрилася нарада делегацій країн, що постраждали від цунамі 26 грудня. Під час конференції учасники обміняються досвідом з попередження стихійних лих, зокрема — організації системи оповіщення про цунамі.

БОЛІВІЯ

Екс-президента обвинувачують у геноциді

Колишньому президентові Болівії Гонсало Санчесу де Лосаде, а також 15 членам його уряду було пред'явлено офіційні обвинувачення в геноциді. Генеральна прокуратура обвинувачує його в тому, що він віддавав накази, які призвели в жовтні 2003 року до загибелі більш як 70 і поранення сотень співвітчизників, котрі протестували проти соціально-економічної політики влади. Якщо його визнають винним, 74-річного президента можуть засудити на термін до 30 років.

ДЕНЬ
СЕРЕДА, 23 ЛЮТОГО 2005 ■ № 34 (3534)

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА

■ ТЕРМОМЕТР

Біотехнології проти раку

Учора в Києві відбулося засідання єдиного Координаційного центру державної програми «Онкологія»

Проблема раку актуальна для населення всієї земної кулі. Щорік на землі десятьом мільйонам людей лікарі ставлять онкодіагнози. За словами головного онколога Міністерства охорони здоров'я України, директора Інституту онкології АМН України Сергія Шалімова, сьогодні прогрес у лікуванні ракових хворих досягається лише за рахунок виявлення хвороби на ранніх стадіях. Учені та медики постійно намагаються вдосконалити методи лікування. Поки що вирішальна роль у боротьбі з онкозахворюваннями належить хірургічному методу, який, на жаль, нерідко поєднаний з проведенням великих оперативних втручань, які калічать. Метод променевої терапії, зазначають онкологи, не завжди ефективний і часто супроводжується ураженням сусідніх з пухлиною органів, а також змінами у складі крові пацієнта. Навіть хіміотерапія не дає повного одужання — після неї можливі ускладнення.

— Усі зазначені традиційні методи лікування раку практично досягли межі своєї ефективності, і навіть їхнє оптимальне сполучення не може істотно збільшити 5-річне виживання хворих, що в середньому не перевищує 40—50%, а 10-річне — 10—15%, — відзначив у своїй доповіді професор Шалімов.

На засіданні українських онкологів ішлося про нові підходи у лікуванні страшної недуги. Серед перспективних шляхів терапії раку називали розробку методів біотерапії. Ці методи менш травматичні для пацієнта і дають хороший лікувальний ефект. До відомих нині біотехнологічних препаратів належать антитіла, вакцини й інгібітори ангіогенза. В останньому випадку йдеться про придушення процесу патологічного судиноутворення в зоні пухлинного росту.

У рамках засідання Координаційного центру держпрограми «Онкологія» українським лікарям було представлено розробку канадської компанії «Аетерна» — новий препарат неовастат. Це унікальний природний комплекс біологічно активних речовин, отриманих із хрящової тканини без використання хімічних розчинників і консервантів. За словами фахівців, ці ліки придушують ріст судин у патологічних зонах організму. Отримано непогані результати під час використання препарату в комплексній терапії злоякісних новоутворень, таких як рак нирок, рак молочної залози, рак легень і т. д. Його рекомендують використовувати в практиці онкологам не тільки для лікування гострої фази раку, а й для профілактики попередження рецидивів і метастаз.

Ольга ВІТЕР.

«Шанхай» оковитою не лякай, краще часник і цибулю вживай!

До нас (уперше з 1968 року) завітав вірус грипу типу «В» — «Шанхай». За колишніх часів цьому мало не раділи б — тип «В», порівняно з типом «А», вважався лояльнішим. Сьогодні ситуація інша — адже «В» значно «підтягнувся».

Вакцинацію проти цієї недуги робити вже запізно. Але є інші шляхи профілактики. З-поміж народних засобів головний епідеміолог МОЗ України Аркадій Фролов радить цибулю й часник і значно скептичніше ставиться до оковитої з перцем. Щодо «аптечних» засобів, то Аркадій Федорович закликає обирати розробку вітчизняних науковців — амізон: запобігає та лікує грип і ГРВІ, недорогий і малотоксичний.

А головний дитячий інфекціоніст МОЗ України Сергій Крамарев закликає ще й пам'ятати про зволоження приміщень — особливо тих, де перебувають малюки. Адже за вологості повітря понад 50 відсотків вірус грипу беззастережно капітулює й гине. Особлива увага має бути приділена дітям. Вони насамперед становлять групу ризику — з 10—11 мільйонів осіб, які щорічно хворіють на грип і ГРВІ, дітлахи становлять 50—55 відсотків.

До речі, фахівці напівжартома-напівсерйозно радять остерігатися нині людей з III та IV групами крові. Аркадій Фролов називає їх «троянським конем»: самі на грип не хворіють, а вірус переносять!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Калуську медицину розтяли, а тепер не знають, як зшити

■ ПРОБЛЕМА

У ролі недоглянутої дитини з відомої приказки про сімох няньок опинилася нині калуська медицина. З тією тільки різницею, що їх у неї не сім, а три — районна і міська ради та райдержадміністрація. Маючи так багато опікунів, калуські медзаклади нині ледь животіють. А нещодавно через припинення фінансування взагалі операції не проводили, світло за борги від'єднали, харчування хворих перейшло на хліб і воду, медикаментів без грошей аптека не відпускала...

Кілька років тому районна та міська рада і райдержадміністрація утворили свого роду спільне підприємство — Калуське територіальне медичне об'єднання (ТМО). Суть новації полягала в тому, що один і той само ресурс обслуговуватиме дві територіальні громади — міста Калуша і Калуського району, що, за підрахунками, зумовить економію бюджетних коштів і взагалі оптимізує місцеву мережу закладів охорони здоров'я.

І справді, одна з найпотужніших лікарень краю, що знаходиться у Підгірках (околиця Калуша) і є основним підрозділом ТМО, настільки велика і простора (11 операційних!), що і сільським, і міським хворим місця у ній вистачить.

Район і місто щороку укладали між собою угоду, яка передбачала субвенцію з міського бюджету районному як компенсацію затрат на лікування міських хворих. Але цей договір порушувався і, як правило, містом. Тож другій стороні доводилося заповнювати грошову прогалину та ще й вислуховувати від медиків чимало докорів.

Міська влада першою зробила крок до руйнації об'єднання. Всупереч статуту, минулого року депутати міської ради дали згоду на створення у структурі ТМО двох самостійних підрозділів — міської стоматполіклініки та міської поліклініки з наданням їм статусу юридичних осіб. Відтоді місто фінансує ці заклади напряму, в обхід ТМО.

Районна влада це відокремлення сприйняла болісно. Вирішили і собі завести власну медицину: депутати райради проголосували за створення районного медзакладу на базі Войнилівської дільничної лікарні, районної поліклініки, ФАПу та амбулаторії. А також вирішили помінятися ролями з міською владою щодо фінансування ТМО. Якщо раніше міська влада робила субвенцію до районного бюджету, то тепер районна робитиме таку субвенцію до міського. У районі підрахували, що у ТМО більше лікується міських хворих — торік таких було десь 60 відсотків. Та й послугами станції швидкої і невідкладної медичної допомоги скористалися 79 відсотків городян, у дитячій лікарні переважають міські пацієнти. Проте Калуш уже прийняв свій бюджет, в якому передбачено фінансування за старою схемою, а не за тією, яку запропонувала райрада.

Протягом того часу, поки тривало протистояння обох влад, ТМО не фінансували. Заручниками ситуації стали медицина і хворі. На крик «SOS» кинулася обласна влада. Врешті, районні і міські чиновники, так ні про що і не домовившись, але налякані загрозою закриття закладів, змушені були піти на тимчасове перемир'я — підписали угоду, що передбачає попередню схему фінансування.

Невеликі фінансові ін'єкції уже вприснули у калуську медицину одна і друга сторони, чим вивели її з паралічу. Але термін дії названої угоди закінчується 1 червня цього року. А що далі?

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

На знімку: лікарня в Підгірках.

Хочу пігулок — дешевих і дійових

■ ФАРМА

Міністр охорони здоров'я України Микола Поліщук радився з керівниками вітчизняних фармацевтичних підприємств. І поставив їм завдання — стабілізувати ціни на ліки та знайти потенційні можливості зменшення цін на лікарські препарати вітчизняного виробництва. У свою чергу, виробники кажуть, що для забезпечення населення якісними і недорогими ліками необхідна підтримка фармагалузі на державному рівні, котра може стати одним з принципів зменшення собівартості продукції і збереження при цьому рентабельності виробництва.

За чинним законодавством виробляти ліки в нашій країні невигідно, бо лише під час процедури реєстрації треба пройти чимало управлінських кабінетів і за кожен етап сплатити значні кошти. Потребує вдосконалення й механізм сертифікації продукції — можливо, варто створити вертикальну систему сертифікації, яка добре зарекомендувала себе в європейських країнах. У виробництво лікарських засобів треба активніше впроваджувати європейські стандарти — це єдиний можливий шлях підприємств не тільки до міжнародного визнання, а й щоб залишитися в Україні конкурентоспроможними (під час вступу України в ЄС). Фахівці вважають, що настав час скласти перелік ліків, які необхідно випускати в Україні за державним замовленням. Деякі виробники, як було заявлено на нараді, уже погоджуються зменшити відпускні ціни на 10 відсотків у рахунок державного бюджету. Найближчим часом буде розроблено програму державної підтримки розвитку фармацевтичної науки, а також створено громадську раду, яка матиме рекомендаційні та контролюючі повноваження.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ

Як зазначив Микола Поліщук, дешевими ліки не можуть бути, бо їх виробництво потребує дорогих витрат. До цієї проблеми він пропонує підходити за принципом «вартість — користь», бо зрозуміло, що дуже дешеві ліки зазвичай мають невелику ефективність у лікувальному процесі. Окрім того, МОЗ особливу увагу планує звернути на сільську медицину — понад 9 тис. сільських мешканців взагалі не мають медичної допомоги і невідомо, якими препаратами та за чиїми рецептами вони лікуються.

Сергій МАТВІЄНКОВ: «Націоналізація не повинна стати механізмом переділу власності»

■ ХТО Є ХТО

Із досьє «ГУ»

Сергій МАТВІЄНКОВ, народний депутат України по округу № 55 (Донецька область). Народився в 1957 р. у Жданові на Донеччині. Закінчив Ждановський металургійний інститут за фахом «інженер-механік». З 1982 року до обрання народним депутатом (у 1998 р.) працював на Маріупольському металургійному комбінаті імені Ілліча. Безпартійний, член фракції «Регіони України».

— Сергію Анатолійовичу, в парламенті у вас репутація депутата, який дуже активно захищає інтереси рідного підприємства — Маріупольського металургійного комбінату імені Ілліча. Де, на вашу думку, проходить грань між обстоюванням інтересів виборців і відвертим лобіюванням?

— Мені подобається, коли мене називають лобістом. Але тільки якщо під лобізмом розуміти відстоювання інтересів регіону, реального сектора економіки, колективу. Не вважаю себе професійним політиком. Я був і залишаюся «іллічівцем».

— Скільки законопроектів за сім років роботи у Верховній Раді ви підготували і внесли?

— Загалом майже 170. Особливо важко далися, зокрема, концепція реформування пенсійної системи, проект закону про особливості приватизації державного пакета акцій ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча».

— Коли ви кажете «ми», то, як правило, маєте на увазі себе і народного депутата Володимира Бойка. Ваша позиція часто розходиться з поглядами інших членів фракції «Регіони України». Чи маєте намір залишитися в цій фракції? Як, на ваш погляд, зміниться розташування сил у парламенті найближчим часом?

— Ми з Володимиром Бойком заяви до фракції не писали і перебуваємо в «Регіонах України» як асоційовані члени. Так би мовити, на правах автономії. Голосуємо самостійно, як вважаємо за потрібне. І пообіцяли, що залишимо фракцію останніми.

Переконаний, що фракція в нинішньому її вигляді не збережеться. Хочемо ми того чи ні, але реструктуризація парламенту відбудеться. Колишня номінальна більшість теоретично повинно піти в опозицію. Але питання стоїть інакше: чи піде? Однозначно можу відповісти, що ні. До виборів-2006, звичайно, усе вже буде структуроване і всі розійдуться по політичних квартирах. Я також не впевнений, що після зміни ситуації в керівництві країни і, зокрема, Донецької області, структура Партії регіонів залишиться незмінною.

— Як ставитеся до нинішніх закликів провести націоналізацію, або деприватизацію, великих об'єктів?

— У мене в портфелі лежить законопроект «Про обернення майна юридичних і фізичних осіб, відчуженого з державної власності в процесі приватизації, на державну власність (націоналізацію)». У нього два автори — Володимир Бойко і я. Такі закони існують в усьому світі. На жаль, у нас пішли за спрощеною схемою. Сьогодні чуємо чимало висловлювань: мовляв, треба повернутися до приватизації, задешево продали тощо...

— А з протилежного боку відповідають: мовляв, скільки треба, доплатимо...

— Розмови на цю тему я взагалі не сприймаю. Задаймося основним питанням: а що таке приватизація? У нас приватизація, на жаль, — це або одержання грошей, або розподіл засобів виробництва між кланами.

Однак боюся, щоб закон, який ми сьогодні готуємо, під якимись політичними настроями в певний момент не було перетворено на механізм перерозподілу власності. Коли одних, даруйте, від годівниці проженуть, а інші прийдуть до цієї само годівниці. Тоді просто відбудеться елементарний переділ. А треба керуватися позицією державницькою.

— І останнє запитання. Розкажіть трохи про себе.

— Люблю дружину Ірину, дітей, онука Владика. У родині є загальний улюбленець — собака Баді. Діти дорослі: дочка Надія навчається в Приазовському державному технічному університеті, син Олексій працює на комбінаті Ілліча, у відділі зовнішньоекономічних зв'язків. Без удаваної скромності скажу, що діти в мене ніколи в житті не користувалися службовим становищем тата. Не розумію запитання: «А хто у вашій родині виховує дітей?» Та ніхто. Батьки повинні жити своїм життям, а діти — своїм. Виховання — це процес наслідування, слід просто показувати приклад.

Ліна КУЩ.

«Десна» — альма-матер військових професіоналів

Лави діючих захисників вітчизни нині скорочуються. Йде планова оптимізація Збройних Сил України. Її намагаються провести без фанатизму, з урахуванням соціальної справедливості, так, щоб у кінцевому підсумку одержати до 2010 року професіональну боєздатну армію. І Головнокомандувач ЗС України, і цивільний міністр оборони заявляють, що в цьому процесі важливо точно визначити фінансові можливості держави і реальну потребу в наявності військового формування з урахуванням існуючих зовнішніх загроз.

Солдатами не народжуються. Ними стають. Становлення відбувається і в 169-му навчальному центрі. У народі він відомий як «Десна». Ця учебка кує кадри для Сухопутних військ ЗС країни. Останніми роками тут було підготовлено понад 90 тисяч фахівців і молодших командирів. Матеріальна база деснянської школи, як-то кажуть, на рівні: танкодром, стрільбища, спортмайданчики, парк бойових машин...

До речі, саме в «Десні» почали готувати сержантів-контрактників для української армії нового типу. В недалекому майбутньому ця учебка стане головним у країні центром підготовки фахівців для контрактної служби. Тож лави «нових» сержантів ростимуть у геометричній прогресії, а от оплата їхньої служби, на жаль, такої прогресії поки що не обіцяє.

Ольга ВАУЛІНА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

СЕЛО

СЕРЕДА, 23 ЛЮТОГО 2005 ▪ № 34 (3534)

Не можна ставити питання: фермерство — і тільки! 9 стор.

Голова Комітету ВР з питань аграрної політики та земельних відносин Іван ТОМИЧ: «Чому український фермер у Канаді, США, Аргентині демонструє у виробництві світові стандарти, а на рідній землі — зась?»

▪ СУМНО

І льон уже не цвіте так синьо…

Чернігівщині останніми роками не щастить з пріоритетами вирощування сільгоспкультур. Багато десятиліть область робила ставку на картоплю. Але тепер її купують неохоче. Навіть приватні господарі в накладі — очікували на звичні хури з півдня, а їх як кіт наплакав. А в льохах — тонни бульб! Збиток!

Майже 115 сільгосппідприємств торік вирішили відродити традиційну поліську культуру льон. Звісно, ідея виникла не на порожньому місці. Держава виділила по 270 гривень на кожен гектар посівів. А у льонопереробних підприємств після банкрутства з'явилися нові власники.

Саме з відродженням дев'яти льонопереробних заводів (десятий, Батуринський, інвестори ще ремонтують) у 14 районах з великим ентузіазмом збільшили посіви льону. Сільгоспвиробників зрозуміти можна: трудомістка культура льон — це зайнятість для тисяч селян, реальні зарплати, гроші до бюджету. Торік область виробила понад 50 відсотків льоноволокна в Україні. Якщо 2000 року на Чернігівщині вирощували льон на 8,9 тисячі гектарів, то 2004-го — на 15,5 тисячі. Щоправда, у 1990 році було 38,5 тисячі гектарів.

Позитивним моментом для галузі стало поновлення роботи Житомирського льонокомбінату. Власники льонозаводів до цього працювали з партнерами з Прибалтики, Росії, Білорусі. Але все-таки поставляти льоноволокно через кордони набагато дорожче, ніж від вітчизняного виробника. Шкода, радість від цієї переорієнтації виявилася передчасною. Зарубіжний ринок, по суті, на сьогодні втрачено. А власний?

— Ситуація зі збутом льоноволокна критична, — розповідає виконавчий директор обласної асоціації льоновиробників «Чернігівський льон» Леонід Слісаренко. — Представники Житомирського льонокомбінату на початку минулого року під час укладання договорів запевняли товаровиробників в безумовній закупівлі льоноволокна за фіксованими цінами, у власному розрахунку. Сьогодні на всіх льонозаводах накопичилося льоноволокна на понад 8 мільйонів гривень, але льонокомбінат його не приймає. А за отримане розраховується дуже повільно. Як результат — кілька заводів відключено від електроенергії, не переробляють тресту. Понад сто господарств не отримали розрахунок за здану продукцію. Росте пеня за взяті в банках кредити. Працівники заводів, селяни уже два-чотири місяці не отримують зарплати.

Ще трішки — і на льонозаводи знову чекає невтішна процедура банкрутства.

З одного боку, лляні тканини потрібні для легкої промисловості, громадянам країни. А з другого — Житомирський льонокомбінат зупинився, бо не може збути свою продукцію. Не допоможе йому у цьому держава — і вся льонарська галузь нинішнього року опиниться у глухому куті.

Фото Василя БУРМИ.

...Незабаром посівна, але яке господарство виведе в поле техніку, щоб сіяти льон, якщо з ним не розрахувались за попередній урожай?

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

До Криму, але не по сіль

Цех-філію з охолодження та первинної переробки молока відкрили в Кіровському районі Криму новокаховські сировари. Його потужність — 24 тонни на добу, але поки що виробництво завантажено лише на 20 відсотків. Необхідність обробляти молоко в сусідньому регіоні зумовлена тим, що він є однією з сировинних баз Новокаховського маслозаводу, який спеціалізується на виготовленні вершкового масла та твердих сирів.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Гряде землі трясіння

У Кабміні збираються вдатися до ліквідації Держкомзему, що, переконані фахівці, остаточно заплутає процес приватизації гектарів

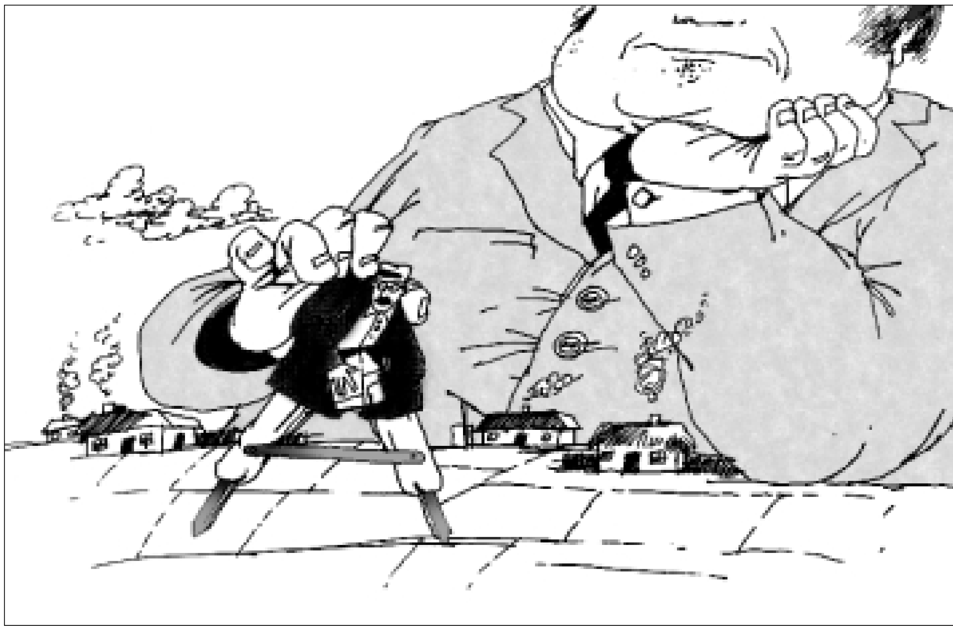
▪ ПЕРСПЕКТИВА

Саме це питання і викликало найбільше занепокоєння серед представників вітчизняної Спілки землевпорядників. Напередодні свого професійного свята, яке відзначають у другу суботу березня, вони в неурочистій обстановці зібралися на розширене засідання правління в Українській академії аграрних наук, щоб застерегти уряд від непоправної помилки — передачі частини функцій цього державного комітету Мінохорони навколишнього середовища, а частини — Мінагрополітики.

Слід сказати, що професія землевпорядника — важкий хліб. Вважається, ним може бути будь-хто: будівельник, архітектор, економіст, агроном. Так і повелося останніми роками — профільні управління часто очолювали неспеціалісти. Ця нефаховість породжує чимало проблем під час відведення земельних ділянок: як правильно оформити технічну документацію і як здійснити цю процедуру, коли немає затвердженого порядку.

Насправді, відзначила у виступі заступник начальника Донецького обласного Головного управління земельних ресурсів Наталя Сігітова, **нинішній землевпорядник — не лише інженер, він на 50 відсотків юрист. Земельне право пов'язане передусім з правом цивільним, а також екологічним і аграрним. Ситуація ускладнюється відсутністю чіткої нормативної бази.** Які норми можуть бути напрацьовані в головному органі земельних ресурсів, якщо, за словами завідувача відділу Інституту землеустрою Анатолія Юрченка, його керівництво не розуміє, якою взагалі має бути та нормативна база. Тому і з'явилися зміни і доповнення до інструкцій, що на кожен стовп потрібно виготовляти державний акт (за що громадянам відповідно і платити). Заручником ситуації, таким собі цапом-відбувайлом, врешті-решт стає землевпорядник: від нього чекають допомоги, на нього і скаржаться, що довго, дорого. Йому доводиться пропонувати свої проектні рішення, рекомендації, які завтра можуть бути оскаржені прокуратурою, органами виконавчої влади.

— Не можу, — розповідає Михайло Лавейкін, директор приватного підприємства «Земсервіс», — приїхати до людини, виділити її пай, обгрунтувати, що він має бути у цьому місці, а не в іншому. Немає чітких та однозначних принципів, як поділити 100 гектарів на 700 власників. Де кому треба виділити. Доходить до абсурду. Коли людині виділяється ділянка, землевпорядник доповідає на сесії сільради і каже: «Земельна комісія вирішила дати в такому-то місці... Прошу підтримати». Приїжджає прокуратура, заводить кримінальну справу на землевпорядника. Мовляв, ти зацікавлений у тому, щоб ця людина саме там отримала...

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Зібрання констатувало: головний земельний орган, можливо, і варто б відправити на звалище історії. Система, каже Анатолій Юрченко, «настільки забюрократизувала земельні відносини, і особливо в частині набуття прав на землю, що нас усі проклинати почали. Вона витягає з кишені пересічного громадянина купу грошей. Водночас видача державного акта на наділ там, де можна за тиждень зробити, затягується на півтора-два роки».

Навіть у столиці державні структури роками чекають, щоб отримати документ на постійне користування землею! «Пишемо, — повідомив Андрій Тарнопольський, заступник начальника Головного управління земельних ресурсів Київміськдержадміністрації, — листи на ім'я голови Держкомзему: «Дайте бланки...», та так і не можемо отримати».

Що вже казати про баба-діда з віддаленого села, яких держава вирішила зробити щасливими землевласниками. Приміром, ділиться досвідом Михайло Лавейкін, землевпорядна організація виконує свою роботу за тиждень. Але далі чиновник сидить на місці. Йому єдине — підпис поставити. Але той підпис вибиваєш у нього два-три місяці. Бува, люди по півроку в черзі стоять, щоб держакти отримати... Процес протікає на комерційно-корупційних засадах. Підмазав — забирай! Не заплатив — чекай і дозрівай. Не видадуть, допоки не зрозумієш.

Але є й інший бік медалі. Реорганізувавши, як часто буває в революційному пориві «до основанья», Держкомзем, не вихлюпнути б разом з водою дитину. Така історія: колись посада землевпорядника значилась у структурі управлінь сільського господарства. Коли створювали самостійну землевпорядну мережу, важливу, як з'ясувалося потім, інформацію знищили. Тепер **знайти документальні підтвердження, хто до тієї перебудови був користувачем певної земельної ділянки, неможливо.** Здебільшого було втрачено дані й про формування меж територіальних одиниць. У разі ліквідації єдиної системи державних земельних ресурсів, йшлося під час засідання, знову понищимо десятирічні напрацювання. Комусь такий поворот на руку — кінці у воду! А створювати навзамін Держкомзему інший орган земельних ресурсів все одно доведеться. У високих кабінетах оголошено про необхідність здійснення територіальної реформи — хто межі тих територій встановлювати-ме?!

В уряді аргументом на користь скасування Держкомзему звучить: «В Європі немає таких комітетів». Але у них і кожен шмат землі вже давно знайшов власника. Суть не в назві — національна агенція чи урядовий комітет. Головне, щоб ця структура, нехай навіть підстрижена під стандарти ЄС, акумулювала всі функції управління земельними ресурсами: від створення планово-картографічного матеріалу, обстежень грунту — до нормативно-методичного, виробничого, законодавчого циклу, враховуючи безпосереднє адміністрування.

Зібрання вирішило звернутися до Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко з проханням не вносити Президенту України пропозиції стосовно ліквідації Державного комітету України з земельних ресурсів, а залучити натомість до його роботи висококваліфікованих фахівців-професіоналів.

Галина КВІТКА.

▪ АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

Як перетворити мишей на їжаків

Миші жили дуже погано, оскільки мали безліч ворогів, що завдавали їм великої шкоди. Вирішили вони піти до мудрої сови по пораду. Відстояли величезну чергу, ледве потрапили і запитують, нарешті, її: «Що ж робити?» Сова пропонує просте рішення: «Вам потрібно перетворитися на їжаків». Миші пішли, осмислили розумну ідею і раптом зрозуміли, що не запитали головного — як їм перетворитися на їжаків? Повертаються. Знову черга. Потрапляють все-таки на прийом, а сова вже сердита: «Чого прийшли?» «Ми забули запитати, як нам перетворитися на їжаків», — запищали миші. А вона й відповідає: «Це не моє питання! Я займаюся стратегією, а не тактикою».

Процес протікає на комерційно-корупційних засадах. Підмазав — забирай! Не заплатив — чекай і дозрівай. Не видадуть, допоки не зрозумієш

Дорога сівалка до посівної. Коли за прийнятною ціною

■ АКТУАЛЬНО

Хоч за вікном і зима, посівна не за горами. Якщо говорити про південь країни, там, зазвичай, весняно-польові роботи розпочинаються вже в лютому. Переймаються посівними проблемами й у столичних аграрних кабінетах. Проведена в Міністерстві аграрної політики всеукраїнська селекторна нарада, присвячена підготовці до весняної посівної, зафіксувала дефіцит ПММ, добрив, техніки. Нестача останньої найбільше непокоїть причетних до аграрних проблем чиновників. Оскільки, якщо вірити інформації, оприлюдненій за підсумками наради Міністром аграрної політики Олександром Барановським, Кабмін і МінАП уже досягли необхідних домовленостей з виробниками дизельного палива і мінеральних добрив.

Із посівною технікою складніше. Якісний і кількісний її парк давно став темою для анекдотів. Статистика (насправді становище, зазвичай, ще більш гнітюче) свідчить про дефіцит у сільгоспвиробників грунтообробної та посівної техніки. За технологічної потреби, за оцінками того-таки МінАП, у 151 тисячу плугів їх є 74 тисячі, причому з наявних «бувалих у бувальцях» знарядь для оранки готові вийти в поле близько 80 відсотків. Не набагато краща ситуація з культиваторами та сівалками. Сільгоспмашини здебільшого виробили ресурс, а переозброїти агровиробництво за дні, що залишилися до початку весняно-польових робіт, — досить складне завдання. Якщо не сказати — нездійсненне, насамперед через відсутність коштів у господарствах. Комерційні банки кредити аграріям дають неохоче. Держава гасить лише тридцять відсотків вартості машин, та й то аж ніяк не всім бажаючим їх купити.

Разом з тим дефіциту сільгосптехніки на внутрішньому ринку не спостерігається. На столі ледве не в кожного керівника господарства купа рекламних проспектів, що переконують: вітчизняне сільгоспмашинобудування готове на всі сто забезпечувати потреби аграріїв у найрізноманітніших комплексах машин для обробітку ґрунту, прополювання... Свідчення того, що техніки в Україні вдосталь, — й численні аграрні виставки. На I Міжнародній виставці сільського господарства «ІнтерАГРО-2005», що відбулася нещодавно в Києві, очі розбігалися і можна було заплутатися в найменуваннях машин, які пропонували різні фірми, рекламуючи свій товар. Особливо приваблювала потенційних покупців відома своєю простотою та надійністю ще з тих, радянських, часів техніка ВАТ «Червона зірка». Як експонати на виставкових площах красувалися кілька зразків із величезного асортименту посівних машин, що їх випускає це підприємство, зокрема аналогічні західноєвропейським універсальні пневматичні сівалки.

Голова спостережної ради ВАТ «Червона зірка» Штутман П. Л.

Аграріям продукція кіровоградців відома давно — не одне десятиліття цими машинами засівали поля не лише в господарствах України, а й по всій території колишнього Союзу. Згідно зі статистикою дев'яносто відсотків сівалок, що перебувають на балансі в господарствах, — з торговою маркою «Червона зірка».

У багатьох господарствах ці сівалки ще з радянських часів. Їх ремонтують, дають друге життя — й у поле. Але на все є свій строк. Щоб урожай був щедрий і люди мали задоволення від своєї роботи, змушені йти в ногу із сучасними технологіями посіву та обробітку грунту, купувати машини відповідно до реалій часу. Ось чому вибір керівників знову-таки зупиняється на сільськогосподарських машинах ВАТ «Червона зірка».

Особливий попит у потенційних покупців мають універсальні пневматичні сівалки: кукурудзяні УПС-8, бурякові УПС-12. У машинах цього типу добре сполучаються продуктивність, економічність, надійність і простота експлуатації. Їхня особливість — висока якість посіву із заданою точністю розміщення насіння та глибиною висіву. Відрадно, що машинобудівники мають зворотний зв'язок із господарствами, де працюють сівалки, прислухаються до всіх зауважень, удосконалять їх виробництво. Тільки в поточному році «Червона зірка» планує понад десять мільйонів гривень спрямувати на технологічне переозброєння виробництва. Сертифікацію системи керування якістю підприємства за ISO 9001 «Червона зірка» успішно пройшла 2004 року.

Про те, що техніка з маркою «Червона зірка» за багатьма компонентами не поступається імпортним аналогам, свідчить і такий факт: більш як п'ятдесят відсотків вироблених на потужностях відкритого акціонерного товариства сівалок реалізують за кордоном. Серед останніх завоювань кіровоградців — Урал та Сибір, де підприємство відкрило свої дилерські та сервісні центри. До того ж «Червона зірка» і надалі збирається розширювати свою присутність на зовнішньому ринку — нинішнього року експорт збільшиться ще на 15 — 20 відсотків. На думку голови спостережної ради відкритого акціонерного товариства Павла Штутмана, одна з причин, завдяки якій сівалки й культиватори цього кіровоградського заводу з 130-річною історією так надійно прижилися на полях Росії, Білорусі та Казахстану, — вигідна відмінність від західних аналогів за показником «ціна—якість». «Вартість нашої техніки, — каже він, — на порядок відрізняється від вартості закордонних аналогів. Дивіденди, що їх споживач одержує від експлуатації західних машин, не такі великі, як виграші від купівлі кіровоградської техніки».

Ще один чинник комерційного успіху, на думку Павла Штутмана, — простота експлуатації машин: «Супернова сільгосптехніка, коли вона потрапляє на ринок, то на неї ще немає сервісу, немає запасних частин, люди не знають, як із нею працювати. Тому й черги за нею зазвичай не вишиковуються. Ми це розуміємо».

А що ж український ринок? Адже багато кажуть про те, що через економічну стагнацію на початку 90-х кіровоградські машинобудівники й переорієнтувалися на експорт. Мовляв, зарубіжжя завоювали, а внутрішній ринок втратили. Павло Штутман із цим твердженням не згоден і вважає, що підприємство внутрішній ринок у сукупності собі вже повернуло, а в деяких регіонах частка порівняно з радянськими часами зросла. Останніми роками деякі виробники, що випускають посівну, грунтообробну техніку, взагалі припинили своє існування. Тож на внутрішньому ринку утворилася ніша. Тому обсяги виробництва відкритого акціонерного товариства збільшуються. Ось цифри: якщо в 2003 році реалізація продукції становила 122 мільйони гривень за зростання виробництва 60 відсотків, то в минулому — 184 мільйони за зростання понад 40 відсотків. На підприємстві стверджують: можна й більше. Каменем спотикання в цьому випадку залишається безгрошів'я вітчизняних хліборобів, що вже набило оскому.

Іван ЛАЗНЮК.

■ УМІЛІ РУКИ

Скарб — колодязна вода

Тридцятип'ятирічний мешканець Дублян Демидівського району Володимир Яконюк справою свого життя зробив копання криниць.

— Найглибша криниця, яку я копав, — тридцять метрів, наймілкіша — дванадцять, — розповідає майстер.

Таких копачів, як Володимир Яконюк, в області набереться десяток. Про них кажуть, що вони відчувають, де копати, а з їх легкої руки вода у криницях — надзвичайно смачна.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

■ НАМІРИ

Гуси-гуси! Га-га-га!

На птахофабриці «Снятинська нова» отримано першу партію ясць від завезеної з Угорщини племінної породи гусей «сіра конвалія». Тут сподіваються на приріст 100 тисяч голів молодняка.

Потім цих гусей відгодовуватимуть три місяці, впродовж яких вони набирають в середньому по 6,5—7,5 кілограма ваги. Основним видом продукції птахофабрики буде делікатесна гусяча печінка, вага якої в дорослих птахів становить 650—750 грамів, а також заморожене м'ясо. Є й домовленість з перо-пуховими фабриками стосовно збуту пір'я.

«Сіра конвалія» у розведенні дуже примхлива. За технологією гуси-батьки, їх молоде потомство та інкубатор мають розміщуватися не ближче трьох кілометрів одне від одного. Через це птахофабриці довелося закупити порожні тваринницькі приміщення в сусідніх селах

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Фермери сподіваються на персональну підтримку

У державних кабінетах її обіцяють усім

■ МАЙЖЕ ОФІЦІЙНО

XV з'їзд Асоціації фермерів та землевласників України, який відбувся у столиці, як і чотирнадцять попередніх, був просякнутий проблемами. Керівник АФЗУ й водночас голова Комітету ВР з питань аграрної політики та земельних відносин Іван Томич укотре дивувався, розводячи з трибуни руками: чому український фермер у Канаді, США, Аргентині демонструє у виробництві світові стандарти, а на рідній землі, з найкращими потенціальними можливостями та грунтово-кліматичними умовами — зась? Неважко спрогнозувати, що причина у відсутності в нас проселянської державної аграрної політики, яка ґрунтувалася б на демократичних цінностях, професійності, моральності й відповідальності, глибокому розумінні селянина не як поденника, а як господаря.

Відмінність цього заходу від попередніх подібних у тому, що з'їзд був, як ніколи, впевнений у швидкому подоланні земельно-податково-цінових негараздів у газдуванні на селі, бо «обрали Президентом України Віктора Андрійовича Ющенка».

Сам Віктор Ющенко підтвердив, що село неодмінно стане осередком мрії. Одним із кроків до втілення намірів у життя, напевне, стане новий бюджет на 2005 рік. Його, поінформував Президент, уряд запропонує вже через 2—3 тижні. Там буде враховано й те, що село потрібно зберегти не тільки як місце проживання населення, а й як індустріальне середовище. За даними, наведеними гарантом Конституції, тепер в агросекторі виробляється 17 відсотків валового національного продукту. Водночас на селі проживають 30 відсотків населення країни, серед яких 7,6 відсотка безробітних. Близько півтора мільйона мешканців села покинули його, щоб шукати роботу. Шляхом до відродження Віктор Ющенко назвав програму допомоги сім'ям. Насамперед фінансову породіллям, «щоб заохотити мам народжувати українців».

Для сільгоспвиробників Президент обіцяє цього року скасувати безглузді обмеження на рух сільськогосподарської продукції. Хибна допоки практика: «...в Сумах, приміром, нікуди не повезеш зерно, окрім місця, яке вказали... Там тобі чітко скажуть, за якою ціною воно купуватиметься». Віктор Ющенко серед іншого закликав присутніх налаштовуватись на завоювання аграрного ринку Євросоюзу, який у шість разів об'ємніший за російський, до того ж найплатоспроможніший.

Рольф Скотсберг, представник Шведського кооперативного центру, координатор шведсько-українських проектів, у своєму виступі закликав не надто сподіватися на простягнуту руку допомоги з Європи, завдяки чому й проблеми всі, як багато хто думає, розсмокчуться самі собою: **«Дуже сумно, що маєте безліч негараздів, при тому, що грунти у вас найродючіші. Хочу вас запевнити, що в усьому світі фермери мають проблеми. Різниця лише в їх кількості: в когось більше, а в когось менше. Повірте, якби в цьому залі сидів шведський фермер, він також почав би скаржитися на нелегку долю. Але я помітив, що в усіх своїх бідах ви постійно намагаєтеся звинуватити інших. Ви чекаєте, що політики вирішуватимуть за вас усі питання. Раніше ми також чекали, але потім зрозуміли: цим горю не зарадиш, треба діяти. Кожен має подумати, як особисто він може змінити ситуацію на краще. Розвиток сільського господарства починається з розвитку кожної ферми, кожного села... Ми увійшли до Європейського союзу, а там дуже важко впливати на його політику. Європейські бюрократи найбезкомпромісніші з усіх мені відомих. В майбутньому ви відчуєте на собі їхню вимогливість і прискіпливість. Допомога Євросоюзу дуже вагома, проте й вимоги неабиякі. Щоб відповідати європейським стандартам, необхідно працювати дуже ефективно. Якщо, об'єднавшись разом, ви можете діяти краще, то, мабуть, є сенс подумати про таке об'єднання. Фермери Швеції мають усе, що вони забажають із засобів виробництва. Кожен з них може собі дозволити і трактор, і комбайн, і сушарку. Але вони зрозуміли, що більш ефективно — поділитися тим, чого немає в сусіда, а взяти в нього те, чого немає в тебе. Завдяки кооперації у нас відсутні проблеми і з переробкою, і зі збутом продукції».**

Напевне, українським фермерам стане у пригоді й досвід одвічного нашого стратегічного партнера — Росії. Хоча, за словами президента Асоціації селянських (фермерських) господарств і сільськогосподарських кооперативів Росії Володимира Башмачникова, і росіянам у нас є чого повчитися: «Невдовзі — 16-й з'їзд фермерів Росії, буде що розповісти про свої враження... Довгі роки дві країни йшли «колесо в колесо». Ми одне одного слухали та запозичували досвід. Наприклад, зараз повезу додому вашу «Концепцію». Дуже хочеться, щоб і в Росії прийняли єдиний погектарний податок... Коли фермерів визнали, то їм запропоновували працювати на рівних із банками, з лізинговими компаніями, іншими структурами, але, спробувавши, вони відмовились. На рівних — це «обманка», потрібен спеціальний режим, умови, тоді й фермерство розвиватиметься».

Хоча розвивати треба не лише фермерство, а й усе агровиробництво в комплексі. Відрадно, що цей висновок також прозвучав під час з'їзду. Наголосив на цьому Міністр агрополітики Олександр Барановський. На його думку, не можна ставити питання: фермерство — і тільки! З великими товаровиробниками можна нагодувати країну і дати продукцію на експорт. У дрібного — свої проблеми.

Міністр попросив підняти руку, хто взяв трактора під 30-відсоткове здешевлення і щоб це обійшлося без «відповідних видатків». Піднялася одна рука. За словами міністра, нинішня аграрна політика дасть змогу гармонійно розвиватися і на рівних умовах усім товаровиробникам. Як приклад він навів інформацію про домовленість між урядом та банкірами продовжити на цей рік компенсації за кредитними ставками. Відсотки за позиками становитимуть 17, а не 22—23 відсотка, як донедавна. Стосується це сільгоспвиробників усіх форм господарювання.

Галина КВІТКА.

КУЛЬТУРА
СЕРЕДА, 23 ЛЮТОГО 2005 ■ № 34 (3534)

Міністр культури Оксана Білозір провела консультативну зустріч із представниками актуального мистецтва

Завтра в Києво-Могилянській академії відкриють виставку творів художника Івана Марчука

■ КОЛОНКА ОГЛЯДАЧА

Про NASTUPNE

Знов за рибу гроші: вже після президентських виборів на розгляд парламенту подано пропозицію про офіційну двомовність на всій території України. Бачить Бог, питання про статус російської мови є однією з тих абсурдних речей, які ніхто не хоче розв'язувати нормально. Еге ж, кожна мова має право на повноцінне існування. Але за наших умов «друга офіційна мова» — це як зозуляче яйце, підкинуте до іншого гнізда. Чому політики так багато говорять про захист прав «російськомовного населення» й не говорять, що під реальною загрозою саме українська мова? А «офіційна двомовність на всій території» призведе до того, що зозуленя вилупиться — і ку-ку! Я зовсім не хочу цим сказати, що українській мові загрожує російська. Все куди гірше: українська мова тепер на тому етапі загроженості й деградації, коли вже не «вороги», а ми самі її добиваємо. Незворотно. Погляньте на мовно-термінологічні неоковирності наших законів — як-от «суспільне ТБ» замість «громадського ТБ». І це ще нічого. Є речі страшніші. Приміром, юридичний термін «замах на вбивство». Це явно переклад з «покушения на убийство», але з ігноруванням нюансів мови. Один філолог дотепно зауважив: якщо людина вчинила замах проти вбивці, то цю людину треба виправдати, а от якби був «замір на вбивство», то людину треба посадити. (Ага! Швидше філолога посадять, щоб не заважав). І таких курйозів у нашому законодавстві — сотні! Тобто руйнація мови буквально узаконюється. Тому чи не логічно було б тепер узятися за порятунок саме української мови? Бо коли наш міністр освіти публічно говорить «любе» замість «будь-яке» — це вже ку-ку! Втім, пізно виловлювати блох у промовах окремих міністрів, коли українці вже перестали підозрювати, що мова, якою вони послуговуються, вже майже не українська. Для українського патріота цілком типова фраза: «Я скажу наступне: я рахую, що кожен має мати совість, і любе поступлення буде направлене по областям для забезпечення безпеки громадян, за словами нашого президента Ющенко!» (Більш-менш нормально це б мало звучати: «Скажу таке: я вважаю, що кожен мусить мати совість і будь-яке надходження буде передане по областях для убезпечення громадян, за словами нашого президента Ющенка»). А тепер спробуймо все, що у першому варіанті сказано не по-українському, передати латинкою. Ось що вийде: «Я скажу NASTUPNE: я RAHUJU, що кожен MAJE MATY совість, і LUBE POSTUPLENNJA буде NAPRAVLENO по OBLASTJAM для ZABEZPECHENNJA BEZPEKY громадян, за словами... JUSCHENKO». Якби зробити таку практику повсякденною, уявіть, як би латинізувалися наші газети, закони, підручники, реклама! Суцільна латинь! Це гірше, ніж суржик, це — підміна. Хтось скаже: але ж і російська мова у нас далека від ідеалу. Так, вона забюрократизована й замочена в сортирах, але все-таки, от диво, диктори українських російськомовних телеканалів роблять куди менше помилок у своїй російській мові, ніж у своїй українській, так само — наші політики, вчителі та юристи. І це свідчить про NASTUPNE: швидше українська мова русифікована, аніж навпаки. І зрозуміло, яка з цих двох чудових мов потребує захисту передусім. І хтось мав би подати до парламенту саме такий законопроект. Це б лічило якомусь «Славянорусскому блоку». Його рейтинг дуже зріс би.

Віталій ЖЕЖЕРА.

10-й КОНКУРС студентських наукових робіт

проводять Товариство української мови Київського університету та Міжнародний добродійний фонд «Смолоскип»

Мета — пожвавити дослідницькі зусилля молоді у царині українознавства. Тема: «УКРАЇНСЬКА МОВА ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ». Участь у конкурсі можуть брати студенти, випускники шкіл.

Встановлено 6 премій: одна ПЕРША (1000 грн.), дві ДРУГІ (по 400 грн.), три ТРЕТІ (по 200 грн.). Переможці нагороджуються грамотами. Кращі студії буде рекомендовано до друку. Всі учасники отримають цінні книги.

До розгляду приймаються оригінальні, композиційно структуровані, логічні й грамотні наукові роботи (крім курсових, дипломних та рефератів) обсягом до 20 сторінок комп'ютерного видруку (зі списком посилань включно) в супроводі рекомендації фахівця і даних про автора (навчальний заклад, факультет, курс, адреса, телефон). Приймання робіт щосереди в кабінеті Товариства української мови (кімн. 152 головного корпусу, тел. 239-33-19) з 17-ї до 18-ї години або щодня в канцелярії ректорату. Термін подання — до 30 травня 2005 року.

Переможців конкурсу журі оголосить у червні 2005 року.

Рада Товариства.

Дев'ята муза — з крилами і без

Напередодні парламентських слухань, присвячених проблемі вітчизняного кінематографа, директор Національної кіностудії ім. О. Довженка Віктор Приходько вирішив звітувати про виконану роботу. Щоправда, привід його зустрічі з пресою був трохи інший — спроба деяких недоброзичливців усунути Приходька з посади. Мотивація рокіровки, якої прагнуть недруги, така: нібито пан Приходько розвалив київську кіностудію, а разом з нею і національний кінематограф.

Кадр з телефільму А. Дончика «Украдене щастя»: солдат, якого «ненароком поховали», не хоче з цим миритися. Отак і наше кіно?

Віктор твердить, що це не так. А навіть навпаки. За час його директорства (з жовтня 2003 року) студія Довженка перетворилася на кінофабрику. Він розпочав революційні перетворення на форпості вітчизняного кіно ще задовго до помаранчевої революції. Щоправда, тоді Приходько поставив перед собою завдання, котрі мало відрізняються від першочергових заходів нового уряду. Реформатор звільнив усіх начальників підрозділів, помічених у розкраданні державного майна, прогнав із території студії половину орендарів, котрі не платили й не мали стосунку до кіновиробництва, облагородив зовнішній вигляд студії — посадив 400 дерев і кущів, проклав новий асфальт, відремонтував 1000-метровий павільйон, побудував першу в Україні звукову студію «Долбі», оголосив боротьбу з пияцтвом (воістину революційна акція для творчого оазису визнаних і невизнаних геніїв!) і дав теоретичну можливість кожному митцю «з вулиці», який бажає спробувати себе в мистецтві, зняти кіно.

Більше того, за словами директора студії (і цим він особливо пишається), сьогодні всі її павільйони і приміщення не простоюють, а працюють.

За останні два роки на кіностудії знято два фільми за участю канала «1+1», котрі номінувалися на премію «Оскар» — це «Рецепти закоханого кухаря» і «Схід—Захід».

— Нині на кіностудії не вистачає павільйонів для роботи, техніки, а головне — людей, — заявляє той, хто «завалив» вітчизняне кіновиробництво.

Чутки про те, що Приходька звільнено, що він сам написав заяву з проханням звільнити його з посади, нинішній директор кіностудії ім. О. Довженка спростував. Мовляв, у мене контракт на п'ять років і йти сам я не збираюся.

Під час революції, каже В. Приходько, він дав «вільну» творчим групам кіностудії і вони вирушили на Майдан. У результаті в архіві нині є 90 годин хроніки «помаранчевих» подій, котрі стали історичними. З них уже встигли змонтувати півторагодинний документальний фільм «Україна. Прорив до демократії» і відправити його в Канаду.

Приходько впевнений: якщо є гарний сценарій, то знайти під нього гроші і зняти фільм — не проблема. А от щодо фінансування Мінкультом кіностудії, то починаючи з вересня вона не отримала ні копійки. Торік на кіновиробництво обіцяли виділити одинадцять мільйонів гривень, а дали сім.

Пояснення ситуації з кіновиробництвом в Україні устами директора Національної кіностудії ім. О. Довженка зводиться до того, що глобальних проблем загалом немає. Точніше, їх цілком можна розв'язати. Тільки от не заважайте і допомагайте грошима хоча б в обсязі обіцяного в бюджеті. Решту залишіть дев'ятій музі й професійним менеджерам кіно.

Ольга ВАУЛІНА.

КОМЕНТАР. *Звісно, сьогодні на парламентських слуханнях ітиметься про клопоти не лише студії імені Довженка, а й усієї кіногалузі, якій потрібні структурні зміни. Варто нагадати, що в останні роки в Україні не було відомства, яке опікувалось би в цілому всіма ланками кінопроцесу: підготовкою фахівців, виробництвом фільмів і їх просуванням до глядача. Адже навіть про ті наші успіхи, які є, ніхто не знає, бо ці фільми показують хіба що на прем'єрах у столичному Будинку кіно та на фестивалях. А нашому кінопрокатові ніби й не указ «Закон про кіно», що передбачає 30-відсоткову квоту для українських фільмів. Великі надії кінематографісти покладають також на закон «Про збір на розвиток українського кіно». Правда, хоча, як і раніше, сподівається на «добру владу». Ось, мовляв, Ющенко вже обіцяв нам допомогти профінансувати ігровий фільм про Голод-33. (Дивно, як ці люди не відчувають блюзнірства в самому словосполученні «ігровий фільм про Голод»! Ніби забули, що в нас «священні теми» на замовлення надто часто оберталися профанацією — згадаймо фільми Олеся Янчука про УПА чи про той-таки голод). Словом, сьогодні на парламентських слуханнях буде про що поговорити й про що посперечатися.*

У тієї Катерини...

У Музеї театрального мистецтва в Києво-Печерській лаврі відкрилася виставка, присвячена 100-річчю від дня народження видатної української актриси Катерини Осмяловської.

Експозицію складають знімки, малюнки, документи, афіші, листи шанувальників тощо. Колекція фотографій займає дуже помітне тут місце. А ще дуже цікаві малюнки: чоловік актриси (Лесь Липківський, син знаменитого першого митрополита УАПЦ) добре малював, і в часи війни та евакуації це заміняло фотоапарат. Виставка дає образ не лише людини, а й епохи. Якби не так проблематично було нині видавати книжки, то з усього цього міг би вийти унікальний щедро ілюстрований альбом.

На відкриття виставки прийшли рідні й друзі Актриси. Серед тих, хто ділився спогадами про Катерину Олександрівну, були й колеги, зокрема Юлія Ткаченко. А професор-театрознавець Валентина Заболотня запропонувала звернутися до Спілки театральних діячів, а то й до уряду, з пропозицією назвати ім'ям К. Осмяловської вулицю в Полтаві. Адже вона була першою виконавицею ролі Наталки Полтавки в кіно, та й виросла в Полтаві.

Юрій ВИСОЦЬКИЙ, Андрій ВЛАСЕНКО.

На знімку: Катерина Осмяловська в ролі Ульки («Бастілія Божої Матері», театр імені Франка, 1934).

У зв'язку з банкрутством ВАТ «Кононівське РТП» пропонується до продажу майно:

цілісний майновий комплекс (Черкаська обл., Драбівський р-н., ст. Кононівка).

Відстань 100 км від Києва, 5 км від траси Київ — Харків, на території заходить залізнична колія, площа земельної ділянки 4 га, споруди та будівлі в доброму стані.

Конкурсний продаж вищевказаного майна відбудеться «24» 03. 2005 р.

Заявки на придбання майна приймаються до «23» 03. 2005 р.

Довідки за телефонами: (0472) 66-24-23, з 8.00 до 17.00, та 8-050-464-03-04.

Постановою від 31.01.2005 року по справі № 1/128-Б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «АРТІ», код ЄДРПОУ 20148453 (43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 1) р/р 26009232215022 у філії ВГРУ ЗАТ КБ «ПриватБанк», МФО 303440.

Ліквідатором підприємства призначено Темчишина Володимира Петровича, ліцензія АА № 630072 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 25.11.2003 року.

Постановою від 31.01.2005 року по справі № 7/36-Б визнано банкрутом приватну фірму «Інвесттторг» код ЄДРПОУ - 20135771 (43026, м. Луцьк, проспект, Соборності, 12/82) р/р 26004230049002 у філії ВГРУ ЗАТ КБ «ПриватБанк», МФО 303440.

Ліквідатором підприємства призначено Василюка Ігоря Миколайовича, ліцензія АА № 779140 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 21.07.2004 року.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

ПП «Мюзікл»

код ЄДРПОУ 24943137 оголошує про свою ліквідацію з 21 лютого 2005 року. Претензії приймаються за адресою: 02156, м. Київ, вул. Шолом Алейхема, 15, кв. 207. Тел. 8-067-7219970.

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) виніс постанову про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури у справі № 6/320-8/156 по банкрутство ТзОВ «Лунарія» (ЄДРПОУ 23881807), юридична адреса: м. Львів, вул. Хвильового, 39/22, фактична адреса: м. Львів, вул. Бахматюка, 22; розрахункові рахунки: № 26000301365368, № 26000301365368 у Філії «Залізничного відділення Промінвестбанку в м. Львові» (МФО 325105); № 26007335649004 у Західному ГРУ Приват Банку (МФО 325321); № 26001012570001 у ВАТ «Банк Універсальний» (МФО 325707). Ліквідатор банкрута - арбітражний керуючий Вінніков Віталій Васильович (ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України серія АА № 779141 від 06.09.2004 року, який проживає за адресою: 81100, Львівська обл., м. Пустомити, вул. Спортивна, 2/9).

Печатки та штампи, статут зазначеного підприємства вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49027, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) по справі № Б15/6/05 від 10.02.2005 р. приватне підприємство «Вест-груп» (51934, м. Дніпродзержинськ, вул. Медична, 33, к. 5, код ЄДРПОУ 32697730, р/р 26008236740100 в АППБ «Аваль», м. Дніпродзержинськ, МФО 305633) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначений Безпалов В. Г. (49081, м. Дніпропетровськ, пр-т. Воронцова, 75/232, тел.(0562) 23-41-67).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою від 27.01.2005 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу № Б 40/144/04 про банкрутство ТОВ промислово-фінансової компанії «Комуненергомашекспорт», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ломана, 19, код ОКПО 31371465; п/р 26002425 в Жовтоводській філії АППБ «Аваль», МФО 306555.

Розпорядником майна призначена Чеснова Наталія Володимирівна, ліцензія АА № 250312, 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-А, оф. 201.

Постановою Господарського суду Київської області від 09.02.2005 року по справі № 44/116-05 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Континент — груп» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру (07300, Київська область, м. Вишгород, вул. Шолудєнка, 29 код ЄДРПОУ 32119302).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шкабрія Михайла Петровича (ліцензія АА № 250093 від 26.11.2001 р., 03150, м. Київ, вул. Червоноармійська, 57/3, оф. 221, тел. (8044) 239-23-90).

Господарський суд Черкаської області (18005, Черкаси, бульв. Т. Г. Шевченка, 307) порушив справу № 01/3497 про банкрутство сільськогосподарського виробничого кооперативу «Шарнопіль» (19120, Черкаська область, Монастирищенський район, с. Шарнопіль, розрахунковий рахунок 260094164 в ЧФ АПБ «Укрінбанк», МФО 354455, код 2136685).

Розпорядником майна призначено Шиманського Володимира Петровича (м. Київ, вул. Кондукторська, 33, кв. 2).

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Івано-Франківській області (Організатор) проводить конкурс з продажу майна підприємства — банкрута ЗАТ «Щетинно-щіткова фабрика»

яке розташоване в м. Коломия, вул. Мазепи, 210, Івано-Франківська область. Активи банкрута, які пропонуються до продажу: **Лот №1.** Будівля щетинного цеху (заг. площа 1529,9 м. кв.); приміщенння щітконабивного цеху (заг. площа 2516,4 м. кв.); приміщення цеху пензлів і лабораторії (заг. площа 2516,4 м. кв.); приміщення підвалу під будівлею №10 (заг. площа 2516,4 м. кв.); будівля роздягальні №14 (заг. площа 410 м. кв.); споруди модуля (заг. площа 916,8 м. кв.); будівля розкрійного цеху №5 (заг. площа 92,1 м. кв.); будівлі лакувального відділення № 6 (заг. площа 312,4 м. кв.); будівля механічного цеху №3 (заг. площа 333,9); будівля складу напівфабрикатів №9 (заг. площа 342,7 м. кв.); адмінприміщення (заг. площа 1380 м. кв.); приміщення деревообробного цеху (заг. площа 1380,6 м. кв.); будівлі очисних споруд №21 (заг. площа 589,2 м. кв.); насосна станція; трансформаторна підстанція; водонапірна башта; обладнання щітконабивного цеху (15 од.); обладнання щетинного цеху (7 од.); обладнання деревообробного цеху (35 од.); передавальні пристрої (22 од.); транспортні засоби (3 од.); основні засоби, виробничі запаси, готова продукція, МШП, дебіторська заборгованість тощо. Загальна вартість лота 1500000 (один мільйон п'ятсот тисяч) гривень в т. ч. ПДВ.

Фіксовані умови конкурсу: 1. Учасником конкурсу може бути тільки юридична особа. 2. Переможець конкурсу зобов'язується протягом двох місяців з дня придбання активів банкрута працевлаштувати не менше 20 працівників ЗАТ «щетинно-щіткова фабрика» на власний вибір з умовами оплати праці не менше середньостатистичної заробітної плати в промисловості. 3. Переможець конкурсу зобов'язується зберегти виробництво щіток та переробку щетини протягом 2005-2007 років, а саме забороняється відчудження з балансу Покупця об'єктів нерухомості, будь-якого обладнання. 4. Переможець конкурсу зобов'язується інвестувати в виробництво щіток (ремонт обладнання, придбання нового обладнання, закупівля необхідної сировини) в 2005 році - 500 тис. грн., в 2006 році — не менше 1 млн. грн. 5. Переможець конкурсу зобов'язується в 2005 році провести випуск власної продукції в обсязі не менше 200 тис. штук щіток. 6. Переможець конкурсу платить за всі активи банкрута, які можна продати (об'єкти нерухомості, обладнання, транспортні засоби, виробничі запаси, готову продукцію, дебіторську заборгованість тощо) суму коштів не меншу 1,5 млн. грн. в т. ч. ПДВ на умовах договору розстрочки протягом 2 місяців з дня проведення конкурсу. 7. Укладення договору купівлі-продажу активів та його нотаріальне оформлення відбувається

Граничний термін подачі заяви та сплати гарантійного внеску і реєстраційного збору учасниками конкурсу — до 24.03.2005р включно. **Засідання конкурсної комісії відбудеться 28.03.2005р., о 10год. 30хв. за адресою: м. Івано-Франківськ вул. Бельведерська, 2А, оф.7.**

Для реєстрації учасником конкурсу необхідно подати: заяву; копію документа про сплату гарантійного внеску та реєстраційного збору; копії Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідки про включення в ЄДРПОУ та документ, який посвідчує повноваження представника. Гарантійні внески учасників торгів чи конкурсу (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників — 34 грн. перераховуються Організатору на р/р 260064425 в Івано-Франківській ОД АППБ «Аваль», МФО 336462, ідент. код. 26255708. З питань ознайомлення з об»єктами та оформлення участі в торгах звертатися за тел. (0342) 502494.

Господарським судом Запорізької обл. (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) винесено ухвалу від 16.12.04 р. по справі №21/15 про порушення справи про банкрутство Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Зоря» (70627, Запорізька обл., Пологівський район, с. Чубарівка, вул. Молодіжна, 28) код ЄДРПОУ 03751014.

Ухвалою від 31.01.2005 р. розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шкоду Андрія Сергійовича (ліцензія АА №116172 27.12.04 р. Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Сібірцева, б.17/320). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, Донецьк, вул. Артема, 157) від 28.12.2004 р., порушено справу про банкрутство № 42/208Б у відношенні Державного підприємства Красноармійське виробниче управління з екології регіонального виробничого об'єднання «Укрвуглеекологія» м. Селидове, 85400, Донецька область, вул. Шевченко, 63, код ЗКПО 23127105, р/р 26008180180591 у Донецькій обласній філії «Укрсоцбанку», МФО 334011. 28.12.2004 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено Леснікова Євгена Євгеновича, (ліцензія № 116080 АБ, 85483, Донецька обл., м. Новгородовка, вул. О. Кошевого, буд. 37, кв.19).

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Компанією «Grey Global Group Middle Europe GmbH & Co. KG», юридичною особою за законодавством ФРН, що є єдиним засновником та власником Представництва «Грей ГмбХ» в Україні (зареєстроване Міністерством зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України за номером ПІ - 1388 від 12.08.1996 року), прийнято рішення про ліквідацію Представництва. Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця за адресою: Україна, м. Київ, вул. Івана Франка, 34/33, 3 поверх.

ВАТ «Козятинське АТП-10542»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 18 квітня 2005 року об 11-й годині дня за адресою: 22142, с. Сокілець, Козятинський район, Вінницька область, вул. Білоцерківська, 5а.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт голови правління про роботу за 2004 рік.
2. Звіт ревізійної комісії та спостережної ради.
3. Створення ліквідаційної комісії та ліквідація товариства.

Реєстрація учасників зборів з 10-ї до 11-ї години.

Для участі в зборах потрібно мати документ, що засвідчує особу, а для представників - доручення оформлене згідно Законодавства.

Правління

Втрачені бланки простих векселів ТОВ «Компанія Промсервіс»:

№ 01061	№ 01076
№ 01062	№ 01077
№ 01063	№ 01078
№ 01064	№ 01079
№ 01065	№ 01080
№ 01066	№ 01081
№ 01067	№ 01082
№ 01068	№ 01083
№ 01069	№ 01084
№ 01070	№ 01085
№ 01071	№ 01086
№ 01072	№ 01087
№ 01073	№ 01088
№ 01074	№ 01089
№ 01075	№ 01090

— вважати недійсними.
Вказані векселі до оплати прийматися не будуть.

До уваги акціонерів ВАТ МВС «Вінт»

Дирекція ВАТ МВС «Вінт» повідомляє, що Чергові Загальні збори акціонерів ВАТ МВС «Вінт» відбудуться 10.04.05 р. о 9.00 за адресою: м. Севастополь, вул. Приморська, 2 г.

Реєстрація акціонерів проводиться з 8.00 до 8.45 в приймальні голови Спостережної Ради за адресою: м. Севастополь, вул. Приморська, 2г.

Порядок денний:

1. Звіт Спостережної ради про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2004 рік. 2. Звіт Ревізійної комісії.

3. Затвердження річного звіту і балансу товариства за 2004 рік.

4. Вибори нового складу Спостережної ради.

5. Про прийняття нової редакції Статуту товариства.

6. Різне.

Для участі у зборах при собі мати паспорт чи доручення на право участі у зборах.

Телефон для довідок: (0692) 67-64-46.

ТОВ «Компанія «Спадщина»

ОКПО 31721788, повідомляє про викрадення документів та книг продажу та придбання. Інформацію щодо цього прохання надавати за телефоном (044) 493-68-42).

Товарна біржа «Подільська» (29000, м. Хмельницький, вул. Театральна, 10, т., т/факс 795-801, код 32452151, р/р 260070100971б, МФО 315654 ХФ АТ «Кредит банк (Україна)», оголошує про проведення аукціону по реалізації:

1. Майновий комплекс КП «Завод продтоварів», що знаходиться за адресою: Хмельницька обл., м. Деражня, вул. Проскурівська, 59. Стартова вартість 97203,00 грн. Торги відбудуться по мірі поступлення заявок.

2. Універмаг заг. площа 1496,3 кв. м., що належить Деражнянському РайСТ та знаходиться за адресою: Хмельницька обл., м. Деражня, Майдан Привокзальний, 1. Стартова вартість 572989,00 грн. з ПДВ. Дата аукціону 25.03.2005 р.

3. Приміщення гастроному заг. площею 353,5 кв. м., що належать Деражнянському РайСТ та знаходиться за адресою: Хмельницька обл., м. Деражня, Майдан Привокзальний, 1. Стартова вартість 122557,00 грн. Дата аукціону 25.03.2005 р.

Аукціон (торги) проводяться за адресою: м. Хмельницький, вул. Театральна, 10 (у приміщенні товарної біржі) об 11.00. Час ознайомлення з майном щоденно. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн., для юридичних — 50 грн. (в т. ч. ПДВ). Останній термін подачі заявок - за три дні до дати проведення аукціону.

Правління Закритого Акціонерного Товариства «АВК»

сповіщає своїх акціонерів про проведення Позачергових Загальних Зборів акціонерів, які відбудуться 11 квітня 2005 року о 15.00 годині за адресою: місто Київ, вул. Межигірська, 82-а, корпус «Б», 2-й поверх. Реєстрація акціонерів починається за 30 хвилин до початку Зборів.

Порядок денний:

1. Визначення порядку розподілу прибутку Товариства за 2003 і 2004 роки.

2. Визначення порядку виплати та суми винагороди Голові Спостережної Ради Товариства, укладення з ним відповідного договору.

З документами до Зборів можна ознайомитись у Товаристві за адресою: Україна, 83062, Донецьк, вул. 1-ша Олександрівка, 9. Довідки за телефоном (факс): (062) 335 27 39.

Господарським судом м. Києва (01030 м. Кнів-30, вул. Б. Хмельницького 44-б) за позовом заявника ЗАТ ПВК «Будівельник» 15.02.2005р винесена постанова про визнання ТОВ «УКРБУДТЕХ» (Ідентифікаційний код 32829470, м. Київ, вул. Саксаганського, 115-а, п/р 26002153501 в АК «Промисловофінансовий банк» м. Києва, МФО 320906) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Справа № 24/955-б. Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Міхно Ігор Володимирович, ліцензія №668302 від 16.10.2003р., м. Київ, вул. Уманська, 35. Контактний телефон 243-32-58.

«Українська правова колегія»

надає кваліфіковані консультації щодо Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом.

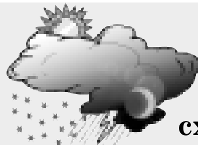
Пропонує послуги по веденню справ по банкрутству в судах м. Києва та Київської обл.

Тел.: (044) 246-51-72, (050) 681-50-76, (067) 238-63-80.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 14 лютого 2004 по справі 25/35 товариства з обмеженою відповідальністю «Еко-Дніпро» (69015, м. Запоріжжя, вул. Кіяшко, б. 28, кв. 11, код ЄДРПОУ 23856436, р/р 26002025301 в АБ «Металург», м. Запоріжжя, МФО 313582) визнано банкрутом, відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатор - арбітражний керуючий Буряк Ігорь Валерійович (ліцензія Міністерства економіки України № 783131 від 05.03.04 р., адреса: 69039, м. Запоріжжя, вул. Куйбишева, 71).

Претензії кредиторів і санаторів направляються в адрес боржника, ліквідатора та Господарського суду Запорізької обл. протягом місяця від дня публікації оголошення.

Найближчими днями погода в Україні істотно не зміниться. У західних, південних областях та в Криму хмарна погода з проясненнями. Часом мокрий сніг, подекуди з дощем. Температура вночі — 0—5 градусів морозу, вдень — від 4 градусів морозу до 1 тепла, у східних областях — вночі 5—10 морозу, вдень 0—5 морозу, на півдні — 3—8 градусів тепла

■ ПОДРОБИЦІ

Підняли на ноги... слониху

У Миколаївському зоопарку злягла 30-річна африканська слониха Чанга. Хвороба — наслідок десятилітнього перебування тварини на холодній бетонній підлозі. І хоча два роки тому слоновник було утеплено, Чанга занедужала знову і самостійно встати на ноги не змогла. За словами директора зоопарку Володимира Топчеги, подібне було зі слонихою в лютому 2002-го і 2003 року. З'ясувалося, що лежати слонам смертельно небезпечно, тому що своєю вагою тварина може себе роздавити. Допомогли поставити слониху на ноги миколаївські портовики. Вони терміново надіслали спеціальний телескопічний підйомний автокран, яким і вдалося підняти Чангу.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Буде «Кицькин дім»

Завершується будівництво притулку для тварин «Кицькин дім» на окраїні Одеси. Як повідомила президент Одеської спілки тварин, кандидат юридичних наук Світлана Химченко, притулок будується на кошти, які виділила Німецька спілка захисту тварин. Гроші чималі — 500 тисяч євро.

Уже готові 14 вольєрів, в яких розмістяться 600 бродячих собак. Кішки проживатимуть в окремому корпусі. Зведено будинок дирекції притулку, госблок, станція очищення стічної води. На території планується обладнати дитячі майданчики, куди зможуть приходити батьки з дітьми.

Керівник Німецької спілки захисту тварин Вольфганг Апель висловив сподівання, що з відкриттям притулку в Одесі закриють так звану будку-шкуродерню, де знищували собак, яких відловлювали. До речі, в місті, за деякими підрахунками, майже 30 тисяч бездомних собак.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Сімейний підряд Депардьє

У Франції завершилися зйомки нової телевізійної епопеї «Прокляті королі» за мотивами романів Моріса Дрюона. Картина режисера Жозе Дайан складається з п'яти серій — по 90 хвилин кожна. Прем'єру серіалу на французькому телебаченні намічено на осінь.

У картині знімалася вся акторська родина Жерара Депардьє: він сам, його дочка Жюлі та син Гійом. Під час роботи над останнім епізодом на знімальний майданчик у знаменитому замку «П'єрфон», що під Парижем, прибув міністр культури Франції Рено Доннедьє де Вабр, повідомляє ІТАР-ТАКС. Міністр закликав знімати більше фільмів в історичних місцях Франції з метою підтримки «національного надбання» країни. Однак основна частина зйомок «Проклятих королів» проходила не у Франції, а в Румунії.

■ ФОТОПОГЛЯД

Уже двадцять років у складальному цеху Рівненської друкарні ростуть лимони. А в останні п'ять—сім років — дають плоди. Деякі деревця вищі за два метри!

На знімку: директор Рівненської друкарні Анатолій Яцина біля деревця на якому більш як сорок лимонів.

Фото Миколи ФОМЕНКА.

Звабна Брітні Спірс і говірка мадам Тюссо

Два нові експонати з'явилися у столичному приватному музеї воскових фігур

По сусідству з фігурами київських князів з недавнього часу «оселилася» мадам Тюссо похилого віку. Так приватний музей висловив свою повагу «прародительниці» всіх воскових фігур. Але до всього іншого — це перший механічний експонат. Мадам Тюссо робить легкі рухи рукою, головою і каже кілька фраз на кштапт: «Ласкаво просимо!». А чарівну американську поп-зірку Брітні Спірс — ще одного новачка колекції — вибрали відвідувачі сайта музею: вона стала переможницею інтернет-опитування. Та й відвідувачі музею навіть дуже симпатизують Брітні. Один заявив: хочу сфотографуватися, але якщо... ви знімете з неї топік!

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

Що під піджаком у президента?

Загалом у колекції 58 фігур (п'ять років тому, коли музей відкрився, їх було 20). Серед них — наші вельмишановні президенти. А ви знаєте, що під піджаками у президентів? Пап'є-маше чи пластик. Це звичайна практика: з воску виготовляють лише видимі частини фігури — обличчя, шию, руки. А Брітні Спірс — цілком «виліплена» з воску (так на ній і одягу майже немає). Інша річ — президенти. Директор музею Олексій Сажин каже, що до Михайла Грушевського, котрий сидить за столом біля входу, відвідувачі звертаються частіше, ніж до касира. Днями просили розміняти гроші... А з Леонідом Кравчуком, його восковим двійником, зрозуміло, сталася якось кумедна історія. Ця фігура частково рухлива — наприклад, можна зігнути руку в лікті. І от одного разу у присутності численної делегації ця зігнута рука почала опускатися. Як шарахнувся перший ряд гостей! Олексій Сажин каже, що, можливо, незабаром у музеї з'являться ще дві фігури — нинішнього Президента й леді Ю.

Як я гладила Гордона по потилиці...

Сенс воскової фігури — якомога точніше скопіювати оригінал. Тому кожна відповідає всім реальним параметрам людини. І от що я вам скажу: Арнольд Шварценеггер — симпатичний чолов'яга, але зовсім не такий високий на зріст, як це здається по телевізору. Принаймні Віктор Цой видається вищий. Але, звичайно, найбільше вражають очі. Вони ж — як справжні! З'ясовується, майже — це очні протези. А волосся — справжнє. Кожну волосину окремо «вживлюють» у голову. У музеї мені дозволили доторкнутися, можна сказати, до ювелірної роботи — коротко «підстриженої» потилиці Дмитра Гордона. Уявляєте цю титанічну працю — вставити у віск кожну волосину завдовжки не більш як п'ять міліметрів та так, щоб це була стри-ж-ка, а не «їжачок».

Але це не основний головний біль музею. Головне — немає свого приміщення. Безліч звернень до різних «культурних» інстанцій — як горохом об стіну. Нинішнє пристановище — підвальне приміщення — дає змогу демонструвати лише частину з усієї колекції. А Олексій Сажин каже, що колектив мріє не тільки виставити всі експонати, а й зробити для кожної фігури відповідний інтер'єр, перенести їх у свої епохи.

Краса — це страшна сила!

Хто був у музеї воскових фігур, розуміє: є в ньому щось моторошне. Багато охоронців відмовляються тут працювати, кажуть, нерви не витримують, особливо вночі. Мовляв, таке враження, що хтось постійно за тобою спостерігає. Та й самі працівники музею не можуть пояснити деяких речей. Наприклад, чому щодня гоголівська книжка була розгорнута на іншій сторінці чи чому в порожньому, закритому приміщенні музею вночі сигналізація спрацьовувала на рухи...

Ірина БУЛАНЕНКО.

P. S. До речі, на виготовлення однієї воскової фігури потрібно: щонайменше півроку часу й 6—7 кілограмів воску, а на Брітні Спірс знадобилося 25 кілограм.

Грибне натхнення

вінничанки Тамари Лисенко

Спершу й не скажеш, що всі ці герої казок, тварини, фрагменти природи, яким уже затісно у квартирі Тамари Вікторівни, виготовлені з грибів-трутовиків. Тих самих, що ростуть на деревах. Займатися цим видом флористики майстриня почала випадково. Працює вона вихователькою в дитячому садку. Неподалік — лісопарк. У теплу пору часто приходить туди з дітками. П'ять років тому на прогулянці хтось із малюків звернув увагу на великий гриб, що «всівся» на пеньку. Він складався з безлічі маленьких грибочків і нагадував казкового лісовика.

Поки діти обідали, вихователька умила лісовика, начепила йому з моху вуса та бороду і поставила на дощечку. Діти були в захваті! А методистка попросила зробити таких «грибних» героїв на виставку до дня міста. Майстриня додала фарби, блискіток, покрила лаком... Не впізнати! Відтоді жінка «захворіла» на гриби.

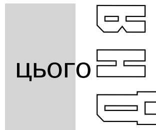
— Буває, тижнями продумую, що ж то може вийти з тієї кривенької гіллячки у парі з «букетом» грибів, — розповідає Тамара Вікторівна. — Врешті, виходить фігура страуса, наприклад: поталанило, що надибала гриб у формі великого яйця. Ще — особливо вдалася сова. Дехто, доки не торкнеться руками, не вірить, що це не опудало. Я маленькі грибочки на крила пришпилювала шість годин!

Тамару Вікторівну часто запрошують на виставки — таким видом мистецтва, крім неї, у Вінниці ніхто не займається. Недавно протягом місяця представляла свої вироби у місцевому технічному університеті. Але майстриня не любить надовго розлучатися з ними.

— Так звиклася з своїми грибочками, що навіть називаю їх синами й дочками!

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

ЦЬОГО ДНЯ

23 ЛЮТОГО

■ 1905 р. У Києві тривав страйк службовців управління Південно-Західних залізниць. ■ 1922 р. У Радянській державі видано декрет про вилучення церковних цінностей на користь державного фонду допомоги голодуючим. Початок грабування і руйнування церков. ■ 1925 р. В Одесі народилася Єлизавета Чавдар, співачка. ■ 1948—68 рр. — солістка Київської опери. ■ 1933 р. Помер піаніст і композитор Володимир Пухальський. Професор і перший директор Київської консерваторії.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а. Зам. 38

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2. Зам. 56

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 626

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos